

கள்ள உபதேசங்கள் உருவாகக் காரணம் என்ன?

சுகோ. சாலமன்
திருப்பூர்

பதிப்பாசிரியர்:
எஸ்.தாயப்பன்

நன்கொடை: ரூ.5/-

கள்ள உபதேசங்கள் உருவாகக் காரணம் என்ன? - டிசம்பர், 2015 - 3,000 பிரதிகள்

பதிப்பாசிரியரின் பிற நூல்கள்

	On Circulation	Rs.
1. என் அழகையும் ஆனந்தப் புதுவாழ்வும் (தமிழ்)	3,40,000	10/-
2. என் அழகையும் ஆனந்தப் புதுவாழ்வும் (கன்னடம்)	65,000	10/-
3. என் அழகையும் ஆனந்தப் புதுவாழ்வும் (மலையாளம்)	40,000	10/-
4. என் அழகையும் ஆனந்தப் புதுவாழ்வும் (தெலுங்கு)	10,000	10/-
5. என் அழகையும் ஆனந்தப் புதுவாழ்வும் (ஹிந்தி)	15,000	10/-
6. என் அழகையும் ஆனந்தப் புதுவாழ்வும் (ஒடிசா)	6,000	10/-
7. My Cry & Joyful Life (English)	75,000	10/-
8. சித்தர்கள் கண்ட மெய்ப்பொருள்	1,10,000	10/-
9. பாவத்தின் சம்பளம் நரகம் (தமிழ், கன்னடம்)	1,20,000	10/-
10. இயேசு கிறிஸ்து உங்களோடு பேசுகிறார்	50,000	10/-
11. என் ஊழியக்காரனே?	20,000	10/-
12. இந்தியாவுக்கு இயேசு தேவை, ஏன்?	40,000	10/-
13. சைவமும் வைணவமும் கிறிஸ்தவமே!	40,000	10/-
14. நீங்களே எனக்கு சாட்சிகள்	20,000	10/-
15. உண்மையான கடவுள் யார்?	25,000	10/-
16. அற்புத சுகமளிக்கும் வைதீஸ்வரர் இயேசு	20,000	10/-
17. இந்தியாவில் ஏன் சுவிசேஷம் முழுமையாகப் பரவவில்லை? 15,000	10/-	
18. கத்தோலிக்கர்களின் கனிவான கவனத்திற்கு (பாகம் 1)	15,000	10/-
19. கத்தோலிக்கர்களின் கனிவான கவனத்திற்கு (பாகம் 2)	15,000	10/-
20. நிறைவேறிய தீர்க்கதரிசனங்கள் (பாகம் 1)	20,000	10/-
21. நிறைவேறிய தீர்க்க தரிசனங்கள் (பாகம் 2)	20,000	10/-
22. நிறைவேறிய தீர்க்க தரிசனங்கள் (பாகம் 3)	5,000	10/-
23. கிறிஸ்துவை எதிர்ப்பதின் விளைவு (தமிழ், கன்னடம்)	10,000	10/-
24. திருக்குறள் கூறும் இரட்சிப்பின் நற்செய்தி - டாக்டர் கிறிஸ்டோபர்	15,000	10/-
25. இந்தியா ஒரு கிறிஸ்தவ நாடு - டாக்டர் சுந்தர் ஏசுவடியான்	10,000	10/-
26. பாவப்பரிகாரியின் பங்கமில்லா அங்கங்கள் (பாகம் 1)	5,000	10/-
27. பாவப்பரிகாரியின் பங்கமில்லா அங்கங்கள் (பாகம் 2)	5,000	10/-
28. பரலோகம் செல்ல எளிதான வழி (சுவிசேஷத்தை அறிவிக்கும் முறை)	5,000	10/-
29. அரிய வேதம் அறிய வேண்டிய வேதம்	10,000	10/-
30. இந்திய வேதங்களில் இயேசு கிறிஸ்து (பாகம் 1)	10,000	10/-
31. இந்திய வேதங்களில் இயேசு கிறிஸ்து (பாகம் 2)	10,000	10/-
32. விவிலியமும் விஞ்ஞானமும்	10,000	10/-
33. கிறிஸ்துவத்தைக் குறித்து இந்துக்களின் பொதுவான கேள்வியும், அதற்குரிய பதிலும் (பாகம் 1)	10,000	10/-
34. கிறிஸ்துவத்தைக் குறித்து இந்துக்களின் பொதுவான கேள்வியும் அதற்குரிய பதிலும் (பாகம் 2)	10,000	10/-
35. ஜெகோவா விடனஸின் உபதேசமும் அதற்கு பைபிளின் பதிலும் கேள்வியும் (பாகம் 1)	5,000	10/-

36. ஜெகோவா விட்னஸின் உபதேசமும் அதற்கு பைபிளின் பதிலும் கேள்வியும் (பாகம் 2)	5,000	10/-
37. ஜெகோவா விட்னஸின் உபதேசமும் அதற்கு பைபிளின் பதிலும் கேள்வியும் (பாகம் 3)	5,000	10/-
38. ஜெகோவா சாட்சிக்கு சத்தியத்தை அறிவிப்பது எப்படி (பாகம் 1)	5,000	10/-
39. ஜெகோவா சாட்சிக்கு சத்தியத்தை அறிவிப்பது எப்படி (பாகம் 2)	5,000	10/-
40. சிலை வணக்கம் சின்னாபின்னப்படுத்தியதே	5,000	10/-
41. கிறிஸ்தவர்களை எதிர்ப்பதின் விளைவு	5,000	10/-
42. தெய்வீக சுகம் உண்டா? - எபி சுந்தாராஜ்	10,000	10/-
43. கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகை - சிஸ்டர் மரியா	10,000	10/-
44. VCD என் அழகையும் ஆனந்த புதுவாழ்வும் (தமிழ்)	3,60,000	10/-
45. VCD என் அழகையும் ஆனந்த புதுவாழ்வும் (கன்னடம்)	60,000	10/-
46. VCD என் அழகையும் ஆனந்த புதுவாழ்வும் (ஹிந்தி)	30,000	10/-
47. VCD என் அழகையும் ஆனந்த புதுவாழ்வும் (மலையாளம்)	10,000	10/-
48. VCD எழுந்து காட்டுவோம் (தமிழ்)	20,000	10/-
49. VCD முக்திக்கு வழி கிறிஸ்தவமே (தமிழ்)	15,000	10/-
50. VCD கதாகாலட்சேபம் (தமிழ்)	20,000	10/-
51. VCD தேசம் சந்திக்கப்படனுமே கர்த்தாவே	10,000	10/-
52. தமசோம் ஜோதிர்கமய	5,000	10/-
53. வேதமா? விஞ்ஞானமா? - Rev. பால்ராஜ்துரை	5,000	10/-
54. மனிதனே நீ யார்? - Rev. பால்ராஜ்துரை	5,000	10/-
55. சீரழிய சினிமா பாருங்கள் - Rev. பால்ராஜ்துரை	5,000	10/-
56. தெய்வத்தை தேடுவோம் வாருங்கள் - Rev. பால்ராஜ்துரை	5,000	10/-
57. இந்து மதம், இந்திய மதமா? - உறையூர் வளவன்	5,000	10/-
58. ஆரோக்கிய வாழ்வுக்கு ஒரு தெய்வீக அழைப்பு	5,000	10/-
59. இராம ஜென்ம பூமி- உறையூர் வளவன்	5,000	5/-
60. மதமாற்றமல்ல, மனமாற்றமே தேவை - R. ஸ்டான்லி	5,000	5/-
61. மனமாற்றத்தை பெருக்குவது எப்படி? - Rs. ஸ்டான்லி	5,000	5/-
62. வாழ்க்கையைவளப்படுத்தும் வார்த்தைகள்	5,000	5/-
63. நாலு வேதங்களின் நாயகர் இயேசு	10,000	5/-
64. ஓர் அவசர அறைகூவல்	10,000	5/-
65. கர்நாடகாவிருகாக கதறி அழும் கல்வாரி ஐக்கிய ஜெபக் குழுவும் இராணுவ சகோதரர்களும் (தமிழ், கன்னடம்)	5,000	5/-
66. திரித்துவம் - பாஸ்டர் சாலமோன் ராஜா	5,000	5/-
67. இஸ்லாமியர்களின் கேள்விகளுக்குப் பதில் - சாலமோன் ராஜா	5,000	5/-
68. இந்திய ஊழிய உயர்வுக்கு ஒரு புதிய பார்வை	5,000	5/-
69. ஆனந்த புதுவாழ்வு கன்னடேன்	30,000	5/-
70. நித்யஜீவன் தரும் நிகரில்லா இயேசு		5/-
71. இது உங்கள் உயிர் காக்கும் முயற்சி - சாந்திதேவி	10,000	2.50
72. மோட்ச வாழ்வுக்கு வழி - சாந்திதேவி	5,000	2.50
73. DVD ஆனந்த புதுவாழ்வு (Telefilm)	2,000	100
74. DVD அமாவாசை (Telefilm)	2,000	100

இந்த நூல் மற்றும் விசிடிகிடைக்கும் முகவரி

எஸ்.தாயப்பன்

12, ஜி.டி.நாயுடு தெரு, பாலாஜி அவென்யூ -1,

சேலையூர் பேபாஸ்ட், சென்னை - 600 073.

தொலைபேசி: 044-22234256. மின்னஞ்சல்: sakthiprabha@yahoo.com

நூலை அனுப்ப சில விதிகள்:

ஒவ்வொரு நூலுக்கும், விசிடிகுக்கும் நன்கொடை ரூ.10/- + தபால் செலவு ரூ.1. M.O., D.D. அனுப்பி பெற்றுக் கொள்ளலாம். உங்கள் முகவரியை M.O பாரத்தின் அடியில் உள்ள தகவல் பகுதியில் வெளிவாக, பின்கோடு நம்பருடன் எழுதி அனுப்புங்கள். உங்கள் தொலைபேசி, செல்போன் எண்களை கண்டிப்பாக எழுதவும். செக் பெற்றுக் கொள்ளப்பட மாட்டாது. MO, DD பெற்றுக் கொண்ட பிறகே நூல்கள் அனுப்பி வைக்கப்படும்.

விசிடிக் அனுப்ப தபால் செலவு மட்டும்: கொரியரில் பதிவு பாச்சலில் அனுப்ப (தமிழ்நாட்டிற்குள்) 1 முதல் 15 விசிடிக் வரை அனுப்ப ரூ.50/-, 16 முதல் 25 விசிடிக் அனுப்ப ரூ.60/-

100 விசிடிகு மேல் மற்றும் அதிக புத்தகம் வேண்டுமானால், அவைகள் கே.பி.என். பாச்சல் சர்வீஸ் மூலம் வெளியூர்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படும்.

‘வாழ்க்கையை வளப்படுத்தும் வார்த்தைகள்’

கர்த்தர் இந்த அடிமையைக் கொண்டு ஆசிரியராகவும், பதிப்பாசிரியராகவும் வெளியிட்ட புத்தகங்கள், விசிடிக் மற்றும் டிவிடிக்ஸ் ஒவ்வொன்றிலும் எதைக் குறித்து எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்பதை வாசகர்கள் அறிந்து, தேவையான புத்தகம், சீடிக்ளைக் கேட்டுப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு ஏதுவாக, ‘வாழ்க்கையை வளப்படுத்தும் வார்த்தைகள்’ என்னும் ஒரு நூலும் வெளியிட்டு இருக்கிறேன். ஆண்டவருடைய வருகைக்கு நீங்கள் ஆயத்தமாக, மற்றவர்களையும் ஆயத்தப்படுத்த, ஆதாயப்படுத்த ஆவிக்குரிய புத்தகங்களை தேர்வு செய்ய இந்த நூல் உங்களுக்கு உதவும்.

- எஸ்.தாயப்பன்

நன்கொடை - ரூ.5/-

பதிப்பாசிரியர் உரை

திருப்பூர் காவேரி அம்மன் மண்டபத்தில் பாஸ்டர் சார்லஸ் 2015 டிசம்பர் 11, 12, 13 தேதிகளில் நற்செய்தி கூட்டங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தார். அப்போது யாரோ ஒருவர் எனக்கு சகோ. சாலமன் எழுதிய ‘கள்ள உபதேசம் உருவாகக் காரணம் என்ன?’ என்கிற ஒரு புத்தகத்தை எனக்குக் கொடுத்தார். தலைப்பே வித்தியாசமாக இருந்ததால் ட்ரெயினிஸ் திரும்பி வரும்போது அந்தப் புத்தகத்தை எடுத்து படிக்க ஆரம்பித்தேன்.

எத்தனையோ புத்தகங்களை நான் படித்திருக்கிறேன். ஆனால் இதில் பல கள்ள, தவறான உபதேசங்கள் உருவாவதற்கு என்ன காரணம் என்பதை பல சான்றுகளோடு, விளக்கங்களோடு மிகவும் தெளிவாக எழுதப்பட்டு இருந்தது. பைபிளில் எங்காவது ஒரு இடத்தில் சொல்லப்பட்ட ஒரு வசனத்தை மட்டும் பிடித்துக் கொண்டு, அதற்கு முன்னும் பின்னும் என்ன சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது? எந்த சூழலில் அது சொல்லப்பட்டது? அந்த வசனத்தின் நோக்கம் என்ன என்பதைப் பற்றி எல்லாம் ஒரு சிறிதும் ஆராயாமல் பைபிளை குறைகூறும் முஸ்லீம் போதகர்களும், ஒரு சில வசனங்களைப் பிடித்துக் கொண்டு இயேசுவை பின்னுக்குத் தள்ளிவிட்டு, பிதாவை மட்டும் ஆராதிக்க வேண்டும் எனக் கூறும் ஜெகோவா விடீனஸ்காரர்களும், எப்படி தவறாக பைபிள் வசனங்களைத் தவறாகப் புரிந்து கொள்ளுகிறார்கள், எப்படி தவறான கள்ள உபதேசங்கள் உருவாகிறது என மிகத் தெளிவாக, துல்லியமாக, ஆதாரங்களுடன் எழுதியதோடு மட்டுமல்லாமல், அந்த வசனங்களுக்குரிய சரியான அர்த்தத்தைப் புரிந்து கொள்ள உதவும் வகையில் பல உதாரணங்களையும் எழுதியிருந்த விதம் என்னை வியப்படைய வைத்தது.

ட்ரெயினிலிருந்தே சகோ. சாலமனுக்கு போன் பண்ணி, மனந்திறந்து பாராட்டினேன். என்னைப் பற்றி அவர் ஏற்கனவே அறிந்திருந்ததால், பேசுவது மிகவும் எளிதாயிற்று. இது ஒரு அருமையான நூல். இதை அனைவரும் கற்றுத் தேற வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு நான் பதிப்பாசிரியராக இதை வெளியிட அனுமதியும் கேட்டேன். தாராளமாக வெளியிடுங்கள் என்றார். இப்பொழுது நீங்களே படித்துப் பாருங்களேன். இதை போதகர்களும், ஊழியக்காரர்களும், விகவாசிகளும், அனைவருமே படிக்க வேண்டிய ஒரு நூல். இன்னும் இது போன்ற பல பயனுள்ள புத்தகங்களை எழுதி வெளியிட தேவன் திரு. சாலமனுக்கு ஞானத்தையும், நேரத்தையும் தருவாராக!

கிறிஸ்துவின் பணியில்

சென்னை - 73

உங்கள் சகோதரன்

31.12.2015

எஸ்.தாயப்பன்

முகவுரை

பயிர்களுக்கு எப்படி களை பிரச்சனைகளைக் கொடுக்கிறதோ அதே போல சபைக்கு கள்ள போதகர்கள் மிகுந்த பிரச்சனையாக இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. இன்றைக்கு உள்ள கள்ள போதகர்களையும், கள்ள சபைகளையும் இனங் கண்டு நம் சபை விசுவாசிகளைக் காத்துக் கொள்வது அவசியமாயிருக்கிறது. இந்த கள்ள உபதேசிகள் நம்மோடும் நம் சபையோடும், கலந்திருப்பது தான் வேதனையானது. இந்த மாதிரியான போதனைகளுக்கு என்ன காரணம் என்று பார்த்தால், அது வேதாகமத்தை தவறான கண்ணோட்டத்தில் வாசித்ததினால் வந்த விளைவு எனலாம். ஒருவர் எந்த கண்ணோட்டத்தோடு வேதத்தை வாசிக்கிறார் என்பதை வைத்துத் தான் பிரச்சனையே ஆரம்பமாகிறது.

பொதுவாக வேதாகமத்தை அதை எழுதிக் கொடுத்த கண்ணோட்டத்திலே வாசிப்பதுதான் முறையானது. அதை விட்டுவிட்டு தங்கள் இஷ்டப்படி வேதாகமத்தை வியாக்கியானம் செய்யும் போதுதான் பிரச்சனை ஆரம்பமாகிறது. பொதுவாக கள்ள உபதேசிமார்கள் வேதம் வாசிக்கும் போது செய்யும் பிழைகளாவன...

1. வேதத்தில் ஒரு வசனத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து ஒரு சில வசனத்திற்கு குறைவான முக்கியத்துவம் கொடுத்தல்.
2. ஏற்றுக் கொள்ள ஏதுவானவற்றை ஆதரித்தும் ஏற்றுக் கொள்ள கஷ்டமானவைகளை ஒதுக்கி வைப்பது.
3. மொழி பெயர்ப்புகளில் உள்ள பிழைகளை அறிந்து கொள்ளாமல் வியாக்கியானம் செய்வது.
4. பண ஆசையுள்ளவர் வேதத்தில் உள்ள ஆசீர்வாதமான வசனத்திற்கு எப்படி முக்கியத்துவம் கொடுப்பாரோ, அதே போல நமது ஆசையையும், விருப்பத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு வேதத்தை விளக்குதல்..

5. மனிதர்களைப் பிரியப்படுத்த வேதத்தில் வார்த்தைகளை தேடிக் கண்டுபிடிப்பது...
6. நடைமுறைச் சிக்கல்களை மையமாகக் கொண்டு வேதாகமத்தை வியாக்கியானம் செய்வது...

இப்படி அநேக காரியங்களை சொல்லிக் கொண்டே போகலாம். இந்த புஸ்தகத்தில், கள்ள உபதேசத்திற்கான காரணமும் அதேசமயம் அதிலிருந்து எப்படி சரியான உபதேசத்தைக் கண்டு பிடிப்பது என்ற வேதாகம விளக்க அடிப்படைச் சட்டமும் தெளிவாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதை வாசிக்கும் நீங்கள் பொறுமையாகவும், கவனமாகவும் வாசிக்கும்படி அன்பாய் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதில் சொல்லப்பட்ட கருத்துக்கள் உங்களுக்கு பயனளித்தால் இந்த நூலை உங்கள் சபை விசுவாசிகளுக்கும் அறிமுகம் செய்து எங்களோடு இந்த ஊழியத்தில் பங்கு கொள்ளும்படி அன்பாய் கேட்கிறேன்.

இப்படிக்குக் கிறிஸ்துவின் பணியில்,

சாலமன், திருப்பூர்

கள்ள உபதேசம் உருவாகக் காரணம் என்ன?

இன்றைக்கு கிறிஸ்தவம் எந்த அளவிற்கு வளர்ந்திருக்கிறதோ அந்த அளவிற்கு கள்ள உபதேசங்களும் வளர்ந்துள்ளன. ஆனால் இந்த கள்ள உபதேசத்தைப் போதிப்பவர்களும் நாம் பயன்படுத்தும் வேதாகமத்தையே வைத்திருப்பதுதான் நமக்கு ஆச்சரியத்தைத் தருகிறது. இது எதனால்? இதற்கு சில கேள்விகளைக் கேட்டுப் பார்க்கலாம்!

1. வேதம் தவறானதா?
2. வேதத்தில் எழுதித் தரப்பட்ட வார்த்தைகள் குழப்பமானதா?
3. வேதாகமத்தை யாராலும் புரிந்து கொள்ள முடியாதா?

இதற்கான பதில்,

“தேவவசனத்தைப் பெற்றுக் கொண்டவர்களைத் தேவர்கள் என்று அவர் சொல்லியிருக்க, வேதவாக்கியமும் தவறாததாயிருக்க.” (யோவான் 10:35)

அதாவது கிறிஸ்து வேதத்தைப் பற்றிச் சொல்லும்போது ‘வேதம் தவறாததாயிருக்கிறது’ என்றார். ஆக ஒன்று நமக்கு புலப்படுகிறது. வேதத்தில் எந்தத் தவறும் இல்லை. அப்படியானால் அதை வாசிக்கும் நம்மிடம் தான் தவறு உள்ளது. வேதத்தில் எழுதித் தரப்பட்ட வார்த்தைகள் குழப்பமானதா என்றால் நிச்சயம் இல்லை என்றே சொல்லலாம்.

நமக்குப் பிரியமான சகோதரனாகிய பவலும் தனக்கு அருளப்பட்ட ஞானத்தினாலே இப்படியே உங்களுக்கு எழுதியிருக்கிறான். எல்லா நிருபங்களிலும் இவைகளைக் குறித்துப் பேசியிருக்கிறான். அவன் சொன்னவைகளில் சில காரியங்கள் அறிகிறதற்கு அரிதாயிருக்கிறது; கல்லாதவர்களும் உறுதியில்லாதவர்களும் மற்ற வேத வாக்கியங்களைப் புரட்டுகிறதுபோலத் தங்களுக்குக் கேடு வரத்தக்கதாக இவைகளையும் புரட்டுகிறார்கள் (1 பேதுரு 3:15,16)

பேதுரு இவைகளைக் குறித்து எழுதும் போது வேதத்தில் ஒரு குழப்பமுமில்லை. ஆனால் 'கல்லாதவர்களும் உறுதியில்லாதவர்களும் வேதத்தைப் புரட்டுகிறார்கள்' என்று சொல்லுகிறார். ஆக வேதத்தை வாசிக்கும் போது நாம்தான் தவறு செய்கிறோம். வேதத்தில் ஒரு குழப்பமும் இல்லை என்பதே உண்மை.

அப்படியானால் வேதத்தை யார்தான் புரிந்து கொள்ள முடியும்? நன்கு படித்தவர்கள், பண்டிதர்கள், பட்டம் பெற்றவர்கள், போதகர்கள், இப்படிப்பட்டவர்கள் தான் வேதத்தை விளங்கிக் கொள்ள முடியுமா? என்று நீங்கள் கேட்கலாம். இதற்குப் பதில் இல்லை என்பதே. வேதம் பட்டம் பெற்றவர்களுக்கு மாத்திரமல்ல. சாதாரண மனிதர்களுக்கும் எழுதித் தரப்பட்டது. இதை புரிந்து கொள்ள சில பொதுவான வழி முறைகளை அறிந்திருந்தாலே போதும். ஆனால் பேதுரு சொன்னது போல் உறுதியில்லாதவர்களும் கல்லாதவர்களுமே வேதத்தைப் புரட்டுகிறார்கள்.

இங்கு பேதுரு கல்லாதவர்கள் என்று யாரைச் சொல்லுகிறார்? சிலர் நினைப்பது போல எழுதப்படக்க தெரியாதவர்களைத்தான் பேதுரு சொல்லுகிறார் என்பர். ஆனால் இது உண்மையல்ல. ஏன்? கல்லாதவர்கள் மற்ற வேத வாக்கியங்களை புரட்டுகிறது போல இந்த வேதத்தையும் புரட்டுகிறார்கள் என்று பேதுரு கூறினார். இவர்கள் மற்ற வேத வாக்கியங்களை புரட்ட முடியும் என்று சொல்லுகிறதினாலே, நிச்சயம் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர்கள் என்று உங்களுக்கு நிரூபணமாகிறதல்லவா?

இவர்கள் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர்கள் என்றால் பின்னே ஏன் பேதுரு கல்லாதவர்கள் உறுதியில்லாதவர்கள் என்று சொன்னார். அப்படியானால் என்ன அர்த்தம்? அதாவது...

வேதத்தில் உள்ள ஒரு வசனத்தின் அர்த்தத்தை அறிந்து கொள்ள ஒட்டுமொத்த வேதத்தையும் அறிந்திருக்க வேண்டும் என்பதே நிதர்சனமான உண்மை. உதாரணத்திற்கு...

ஒரு வசனத்தைப் பார்ப்போம்:

லூக் 5:14 அவர் அவனை நோக்கி, நீ இதை ஒருவருக்கும் சொல்லாமல் போய், உன்னை ஆசாரியனுக்குக் காண்பித்து, நீ சுத்தமானதினிமித்தம், மோசே கட்டளையிட்டபடியே, அவர்களுக்குச் சாட்சியாகப் பலி செலுத்து என்று கட்டளையிட்டார்.

இயேசு குஷ்டரோகமுள்ள ஒரு மனிதனை சுகப்படுத்தினதும் பலி செலுத்தச் சொன்னார் என்று பார்க்கிறோம். இப்போது நாம் இதை பின்பற்ற முடியுமா என்றால் நிச்சயம் முடியாது. ஏனென்றால் கிறிஸ்து சிலுவையில் பலியானவுடன் இதெல்லாம் முடிவுக்கு வந்து விட்டது என்பது நாமறிந்ததே. ஆனால் நாம் எப்படி இதை அறிந்து கொண்டோம். சலிசேஷ புத்தகங்களை வாசித்ததால் அல்ல, நிரூபத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட சத்தியத்தை அறிந்திருந்தால் நமக்கு இது எளிதாக விளங்கி விட்டது.

இப்போது ஒருவர் இந்த ஒரே ஒரு வசனத்தை மாத்திரமே வாசிக்கிறார் என்று வைத்துக் கொள்வோம். என்ன ஆகும்? அவரும் பலி செலுத்திக் கொண்டிருக்க வேண்டியது தான். அதே சமயம் அவருடைய கூற்றுப்படி வேதத்தின் பிரகாரமே செய்வதாகவும் தர்க்கம் செய்வார். அப்படித்தானே? இது எதனால் வந்தது? வேதத்தின் மற்ற பகுதியை அறியாததால் வந்தது. இவர்களே கல்லாதவர்கள், உறுதியில்லாதவர்கள்.

ஆக வேதத்தில் தவறில்லை. குழப்பமூழில்லை என்பது தெளிவாகிறது. அதே சமயம் வேதத்தை எல்லோரும் வாசித்து தெரிந்து கொள்ள முடியுமா என்றால் இல்லை எனலாம். அப்படியானால் வேதத்தை யார்தான் தெரிந்து கொள்ள முடியும் என்று பின்வரும் பகுதிகளில் பார்க்கலாம்.

வேதத்தை எழுதிக் கொடுத்தது மனிதனாக இருந்தாலும் அவர்களை பயன்படுத்தினது பரிசுத்த ஆவியானவர். ஆக மறுபடியும் பிறந்த ஒருவனால் தான் இந்த வேதத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு கருத்தையும் அறிந்து கொள்ள முடியும். அது மாத்திரமல்ல, இதில் சொல்லப்பட்ட கட்டளைகளுக்கு அவனால் மாத்திரமே கீழ்ப்படியவும் முடியும். நீங்கள் வேதம் வாசிப்பதற்கு முன் ஒன்றை நிச்சயப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

அதாவது

1. நான் இயேசு கிறிஸ்துவின் பலி மரணத்தை விசுவாசித்து பாவமன்னிப்பைப் பெற்றுக் கொண்டவனா?
2. அவருடைய கட்டளைகளுக்கு கீழ்ப்படிவதற்காகத்தான் வேதம் வாசிக்கிறேனா? இல்லை, சில விஷயங்களை தெரிந்து அறிவைப் பெருக்கிக் கொள்ள வாசிக்கிறேனா?

3. இதற்கு முன் வேதம் வாசித்தபோது தேவன் வெளிப்படுத்தின பாவத்தை விட்டிருக்கிறேனா?

ஒவ்வொரு முறையும் இதை நாம் நிச்சயப்படுத்திக் கொள்வது நமக்கு மிகுந்த பலனைக் கொடுக்கும். ஆனாலும் இன்றைக்கு இவ்வளவு கள்ள உபதேசம் பெருகிப் போயிருக்கிறதே இதற்கெல்லாம் என்ன காரணம்? ஒரு சிலர் சொல்லுவது போல வேதத்தை யாரும் வாசிக்கவில்லை, அதனால்தானா? உண்மை அதுவல்ல. கள்ள உபதேசிமார்களும் வேதத்தை வாசிக்கிறார்கள். சாத்தானும் கூட வேதத்தைத் தெரிந்து வைத்திருப்பதில் ஆச்சரியமல்லவே! ஆனால் வேதத்தை இப்படித்தான் வாசிக்க வேண்டும் என்ற ஒரு ஒழுங்கு இருக்கிறது. அவர்கள் அதை விட்டு விட்டார்கள். அதனால் தான் இந்த குழப்பம். அப்படியானால் வேதத்தை எப்படி வியாக்கியானம் செய்வது என்று நீங்கள் கேட்கலாம். அதற்கு விடை காண தொடர்ந்து வாசியுங்கள்...

இன்றைக்கு நிலவும் கள்ள உபதேசத்திற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேதத்தை கிரமமாக வாசிக்கும் முறையைக் கற்றுக் கொள்வோம்.

நீங்கள் வேதம் வாசிக்கும் போது தெரிந்து கொள்ள வேண்டியதும், கடைப்பிடிக்க வேண்டியதுமான கோட்பாடுகள்:

வேதத்தை முழுமையாக அறிந்து கொள்ள இந்த வேதம் எழுதப்பட்ட முறையை அறிந்து கொள்வது மிக முக்கியம்.

எப்படி எழுதப்பட்டது?

- * வேதாகமம் தேவனால் தரப்பட்டது என்றாலும், தேவன் அதற்காக மனிதர்களைப் பயன்படுத்தினார்.
- * மனிதர்களிடம் ஒவ்வொரு வார்த்தையாக உச்சரித்து (ஒதுதல், Dictate) எழுதிக் கொடுக்கவில்லை! வேதம் என்பது குரானைப் போல ஒதப்பட்ட (Method or Dictation) ஒன்றா? இல்லை. இல்லவே இல்லை.. சிலர் அப்படி நினைக்கிறார்கள்!
- * மனிதர்கள் தங்கள் சொந்த மொழி நடையையும், வார்த்தைகளையும் தாங்கள் கண்ணாரக் கண்டதையும் அனுபவித்ததையும் எழுத தேவன் அனுமதித்தார்.
- * அதனால்தான் பவுலின் மொழி நடைக்கும், கருத்து நடைக்கும், பேதுரு, மாற்கு, யாக்கோபு இவர்களின் கருத்து நடைக்கும், இலக்கண நடைக்கும் பெரிய

வித்தியாசங்கள் உண்டு. பவுலின் வார்த்தைகளும், லூக்காவின் வார்த்தைகளும் மற்றவர்களைப் பார்க்கிலும் இவர்கள் தேறினவர்கள் என்பதை விளக்கும். அதற்காக இவர்கள் எழுதினது தான் நல்ல வேதம், முக்கியமானது என்றெல்லாம் எண்ணிவிடக் கூடாது.

- * தேவன் எல்லோருக்கும் ஓதும் (Dictate) முறையில் வேதத்தைக் கொடுத்திருந்தால் மொழிநடையிலோ, இலக்கணத்திலோ, எந்த வித்தியாசமும் வந்திருக்காது.
- * என்ன தான் மனிதர்கள் தங்கள் சொந்த வார்த்தைகளையும், இலக்கண நடைகளையும், அனுபவங்களையும் பயன்படுத்தினாலும், அவர்களை முற்றிலுமாக ஆளுகை செய்தது தேவன். அவர்கள் எந்த தவறும் செய்து விடாதபடி காத்துக் கொண்டார்.
- * வேதமானது நடந்த எல்லா சம்பவங்களையும் உள்ளடக்கிய புத்தகமல்ல. அது தேவையானவற்றை மாத்திரம் உள்ளடக்கியது.

உதாரணத்திற்கு இயேசு உபதேசித்த எல்லா வார்த்தைகளும் செய்த எல்லா அற்புதங்களும் அவர் செய்த ஊழியங்களும் சவிசேஷ புத்தகத்தில் எழுதப்படவில்லை என்பதையும் நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

(அப் 20:35) ‘இப்படிப் பிரயாசப்பட்டு, பலவீனரைத் தாங்கவும், வாங்குகிறதைப் பார்க்கிலும் கொடுக்கிறதே பாக்கியம் என்று கர்த்தராகிய இயேசு சொன்ன வார்த்தைகளை நினைக்கவும் வேண்டுமென்று எல்லா விதத்திலேயும் உங்களுக்குக் காண்பித்தேன் என்றான்’.

இயேசு சொன்னதாக பவுல் கூறும் இந்த மேற்கோள் வார்த்தையை சவிசேஷ புத்தகத்தில் எங்கும் பார்க்க முடியாது. ஆக ஒரு சிலர் பவுல் தவறு செய்து விட்டார் என்பர். ஆனால் உண்மை அதுவல்ல. இயேசு உபதேசித்த எல்லா வார்த்தைகளும் சவிசேஷ புத்தகத்தில் எழுதப்படவில்லை. அப்போஸ்தலர்களிடம் இந்த வார்த்தையைக் கேள்விப்பட்ட பவுல் தன்னுடைய பிரசங்கத்திற்கு இதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டார். அதை தேவன் அனுமதித்தார் அவ்வளவே.

- * ஒவ்வொரு புத்தகத்தையும் எழுதிய ஆசிரியர்கள் வெறுமனே கருத்தை நிலை நாட்ட எழுதவில்லை.

ஒவ்வொரு புஸ்தகத்திற்கும் ஒரு நோக்கமிருந்தது. ஒரு குறிப்பிட்ட சாராருக்கு எழுதப்பட்டதாயுமிருந்தது.

யூதருக்காகவே எழுதப்பட்ட புஸ்தகத்தில் அதிகமான பழைய ஏற்பாட்டு மேற்கோள்களும், அவர்களின் பாரம்பரியமும், ஆசாரிப்புக் கூடார முறைமைகளும் அதிகம் விவரிக்கப்பட்டிருக்கும்.

அதே சமயம் யூதர்கள் அல்லாத மக்களுக்கு எழுதும் போது சில ஆசிரியர்கள் யூதர்களின் எந்த பழைய ஏற்பாட்டு விளக்கத்தையும் கொடுக்காமலிருப்பது ஆச்சரியமில்லை. அதைச் சுருக்கமாக கொடுத்தாலும் தவறில்லை. புற ஜாதிகளிடத்தில் பிரசங்கம் பண்ணின பேதுருவும், பவுலும் (அப். 10,17) யூதர்களைக் குறித்தோ, பழைய ஏற்பாட்டைக் குறித்தோ பேசாமல் இருந்ததே இதற்கு ஆதாரம். அப்படியே பேசினாலும், அதை விலாவாரியாக அவர்கள் பேசவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இதிலிருந்து வேதாகமம் எழுதிக் கொடுக்கப்பட்ட அடிப்படை முறையில் சில கருத்துகள் தெளிவாகப் புலப்படுகிறது.

அவையாவன:

1. நடந்த ஒரு காரியத்தின் முழுமையையும் எழுதாமல் அதன் ஒரு பகுதியை மாத்திரம் ஒரு ஆசிரியர் தன்னுடைய புஸ்தகத்தில் எழுதினால் அது தவறாகாது.
2. இன்னொருவர் அதை முழுமையாக எழுதினாலும், ஏற்கனவே பகுதியாய் எழுதினவர் தவறாக எழுதி விட்டார் என்று அர்த்தமல்ல. (PARTIAL REPORT IS NOT FALSE REPORT)
3. கல்லறையில் ஓரிடத்தில் இரண்டு தூதர்கள் இருந்தார்கள் என்று யோவான் கூற, (யோவான் 20:12) அதே சம்பவம் ஒரு தூதன் இருந்தான் என்று மத்தேயுவில் வருகிறது. இது தவறா? இல்லை. இதை எப்படி விளங்கிக் கொள்வது?

மத்தேயுவில் கூறப்பட்டது:

“அப்பொழுது, பூமி மிகவும் அதிரும்படி, கர்த்தருடைய தூதன் வானத்திலிறங்கி வந்து, வாசலிலிருந்த கல்லைப் புரட்டித் தள்ளி, அதின் மேல் உட்கார்ந்தான். அவனுடைய ரூபம் மின்னல் போலவும், அவனுடைய வஸ்திரம் உறைந்த மழையைப் போல் வெண்மையாகவும் இருந்தது. காவலாளர் அவனுக்குப் பயந்ததினால் திடுக்கிட்டுச் செத்தவர்கள் போலானார்கள். தூதன் அந்த ஸ்திரீகளை நோக்கி,

நீங்கள் பயப்படாதிருங்கள். சிலுவையில் அறையப்பட்ட இயேசுவைத் தேடுகிறீர்கள் என்று அறிவேன். அவர் இங்கே இல்லை. தாம் சொன்னபடியே உயிர்த்தெழுந்தார்; கர்த்தரை வைத்த இடத்தை வந்து பாருங்கள். (மத்தேயு 28:2-6)

இந்த வசனத்தை ஆராய்ந்து பாருங்கள். மத்தேயு ஒரே ஒரு தூதன் மட்டும்தான் கல்லறையில் இருந்தான் என்று எழுதியிருந்தால் அது நிச்சயம் முரண்பாடு. ஆனால் எத்தனை தூதர்கள் கல்லறையில் இருந்தார்கள் என்று மத்தேயு கூற வரவில்லை. மாறாக தூதன் என்ன செய்தான், என்ன பேசினான் என்பதை சுட்டிக் காட்டுவதே அவருடைய நோக்கம். வேதம் எழுதப்பட்ட முறையில் நாம் பயணிக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் எல்லாம் குழப்பமாகி விடும்.

மேற் கண்ட வசனங்கள் ஒரு உதாரணத்திற்காக எடுக்கப்பட்டுள் னது. இது மாதிரியான வித்தியாசங்கள் சவிசேஷ புத்தகத்தில் மாத்திரம் 40க்கும் மேற்பட்டவைகள் உள்ளன. ஆனால் இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேற்கண்ட முறையில் வேதத்தை அறிவதே தீர்வு.

இதோ உங்களுக்கான ஒரு பயிற்சி

5. இயேசு கப்பர்நகூமில் பிரவேசித்த போது நூற்றுக்கு அதிபதி ஒருவன் அவரிடத்தில் வந்து,
6. ஆண்டவரே! என் வேலைக்காரன் வீட்டிலே திமிர்வாதமாய்க் கிடந்து கொடிய வேதனைப்படுகிறான் என்று அவரை வேண்டிக் கொண்டான்.
7. அதற்கு இயேசு, நான் வந்து அவனைச் சொஸ்தமாக்குவேன் என்றார்.
8. நூற்றுக்கு அதிபதி பிரதியுத்தரமாக ஆண்டவரே! நீர் என் வீட்டுக்குள் பிரவேசிக்க நான் பாத்திரன் அல்ல. ஒரு வார்த்தை மாத்திரம் சொல்லும். அப்பொழுது என் வேலைக்காரன் சொஸ்தமாவான்.
9. நான் அதிகாரத்துக்குக் கீழ்ப்பட்டவனாயிருந்தும் எனக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கிற சேவகருமுண்டு. நான் ஒருவனைப் போவென்றால், போகிறான். மற்றொருவன் வாவென்றால் வருகிறான். என் வேலைக்காரனை இதைச் செய்யென்றால் செய்கிறான் என்றான்.
10. இயேசு இதைக் கேட்டு ஆச்சரியப்பட்டு, தமக்குப் பின் செல்லுகிறவர்களை நோக்கி, இஸ்ரவேலருக்குள்ளும்

நான் இப்படிப்பட்ட விசுவாசத்தைக் காணவில்லை என்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.

மேலே உள்ள வசனம், மத்தேயு 8 ஆம் அதிகாரத்தில் வருகிறது. ஆனால் இதே பகுதியை லூக்காவில் (7:1-9) வாசிக்கும் போது எப்படி வருகிறது என்று பாருங்கள்.

1. அவர் தம்முடைய வார்த்தைகளையெல்லாம் ஜனங்களுடைய காதுகள் கேட்கும்படி சொல்லி முடித்த பின், கப்பர் நகடமுக்குப் போனார்.
2. அங்கே நூற்றுக்கு அதிபதியாகிய ஒருவனுக்குப் பிரியமான வேலைக்காரன் வியாதிப்பட்டு மரண அவஸ்தையாயிருந்தான்.
3. அவன் இயேசுவைக் குறித்துக் கேள்விப்பட்டபோது, அவர் வந்து தன் வேலைக்காரனைக் குணமாக்க வேண்டுமென்று, அவரை வேண்டிக் கொள்ளும்படி யூதருடைய மூப்பரை அவரிடத்தில் அனுப்பினான்.
4. அவர்கள் இயேசுவினிடத்தில் வந்து, அவரைக் கருத்தாய் வேண்டிக் கொண்டு, நீர் இந்தத் தயவு செய்கிறதற்கு அவன் பாத்திரனாயிருக்கிறான்.
5. அவன் நம்முடைய ஜனத்தை நேசிக்கிறான். நமக்கு ஒரு ஜெப ஆலயத்தையும் கட்டினான் என்றார்கள்.
6. அப்பொழுது இயேசு அவர்களுடனே கூடப்போனார். வீட்டுக்குச் சமீபமானபோது, நூற்றுக்கு அதிபதி தன் சிநேகிதரை நோக்கி, நீங்கள் அவரிடத்தில் போய், ஆண்டவரே! நீர் வருத் தப்பட வேண்டாம். நீர் என் வீட்டு வாசலுக்குள் பிரவேசிக்க நான் பாத்திரன் அல்ல.
7. நான் உம்மிடத்தில் வரவும் என்னைப் பாத்திரனாக எண்ணவில்லை. ஒரு வார்த்தை மாத்திரம் சொல்லும். அப்பொழுது என் வேலைக்காரன் சொஸ்தமாவான்.
8. நான் அதிகாரத்துக்குக் கீழ்ப்பட்டவனாயிருந்தும், எனக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கிற சேவகருமுண்டு. நான் ஒருவனைப் போவென்றால் போகிறான். மற்றொருவனை வாவென்றால் வருகிறான். என் வேலைக்காரனை, இதைச் செய்யென்றால் செய்கிறான் என்று நான் சொன்னதாகச் சொல்லுங்கள் என்று அவர்களை அனுப்பினான்.
9. இயேசு இவைகளைக் கேட்டு அவனைக் குறித்து ஆச்சரியப்பட்டு, திரும்பி, தமக்குப் பின் செல்லுகிற

திரளான ஜனங்களை நோக்கி, இஸ்ரவேலருக்குள்ளும் நான் இப்படிப்பட்ட விசுவாசத்தைக் காணவில்லை என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார்.

நீங்கள் இந்த வசனங்களை கவனமாக வாசித்து இருந்தால் நூற்றுக்கு அதிபதி இயேசு கிறிஸ்துவை சந்திக்கவேயில்லை என்பதை அறிய முடியும். பின்னே ஏன் மத்தேயு நூற்றுக்கு அதிபதி இயேசு கிறிஸ்துவிடம் போய் பேசினதாக குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்த வார்த்தை வித்தியாசங்களுக்கு உங்களிடத்தில் விடை இருக்கிறதா?

நீங்கள் வேதம் எழுதித் தரப்பட்ட முறையை நன்கு அறிந்திருந்தீர்களேயானால், இந்த குழப்பத்திற்கு தீர்வு காண முடியும். இதோ இதற்கான விடையை ஒரு உதாரணத்தின் மூலம் விளக்க விரும்புகிறேன்.

அதாவது யோவான் ஸ்நானகளை ஏரோது சிரச்சேதம் செய்தான் என்று நான் சொல்லுகிறேன். அதே சமயம் இன்னொருவர், வந்து யோவான் ஸ்நானகளை ஒரு போர்ச் சேவகன் சிரச்சேதம் செய்தான் என்று சொல்கிறார் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அதற்காக நான் சொன்னது தவறாகி விடுமா? இரண்டும் உண்மைதானே. ஆனால் விளக்கம் சற்று அதிகமாக இருக்கிறது. அவ்வளவே!

அது போலத்தான் மத்தேயும் நடந்த பொதுவான விஷயத்தை எழுதுகிறார். அதை லூக்கா சற்று விளக்கமாக எழுதுகிறார். ஆக மொத்தத்தில் இரண்டும் தவறில்லை. அவ்வளவே!

வேதத்தை அறிந்து கொள்ள வேதம் எழுதித் தரப்பட்ட முறையை பார்த்தோம். அதே சமயம் வேதாகமத்திலிருந்து தெளிவான சத்தியங்களை எடுத்தாள, சில வேதாகம விளக்கக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படை சட்டங்களையும் தெரிந்து கொள்வோம்!

1. வேதாகமத்தின் வார்த்தைகளிலிருந்து ஒன்றையும் கூட்டவோ குறைக்கவோ கூடாது

வேதாகமத்தில் திருத்தம் செய்கிற ஒருவரோடு அமர்ந்து தியானிக்க வேண்டாம். பரிசுத்த வேதாகமத்தோடு நாம் ஈடுபடுகையில் நாம் அதனை மாற்றாமல், வேதம் நம்மில் மாற்றம் கொண்டு வர அனுமதிப்போம். அப்போஸ்தலன் பவுல் வாழ்ந்த காலத்திலேயே, ஜனங்கள் வேதாகம வார்த்தைகளை திருத்தி மாற்றம் செய்ய ஆரம்பித்து விட்டார்கள். உதாரணம்:

* சிலுவையில் அறையப்பட்ட கள்வர்களில் எந்த கள்வன் பரலோகத்திற்குப் போனான்?

பலர் வந்து பக்கத்துக் கள்வன் என்று நினைக்கிறார்கள். ஆனால் வேதம் எந்தக் கள்வன் என்று ஒரு இடத்தில் கூட சொல்லவில்லை.

* சாஸ்திரிகள் எத்தனை பேர் வந்து இயேசுவை தொழுது கொண்டார்கள்?

பலர் மூன்று சாஸ்திரிகள் என்று நினைக்கிறார்கள். இயேசுவின் பிறப்பைக் குறித்த படக் காட்சிகளிலும் இப்படியே காண்பிப்பதுண்டு. ஆனால் வேதம் எத்தனை பேர் என்று எந்த ஒரு இடத்திலும் குறிப்பிடவில்லை.

இம்மாதிரியான வேதாகமக் கூட்டல்கள் நம்மிடம் உண்டு என்பதை அறியவே இந்த எடுத்துக் காட்டுகள். இப்படி பல வேதாகமக் கூட்டல்கள் நம்மையும் அறியாமல் இருக்கின்றன. இவற்றால் என்ன பிரச்சனை என்கிறீர்களா, எப்போதும் ஒரு சிறு தீக்குச்சிதான் ஒரு காட்டையே எரிக்க போதுமானதாக இருக்கும்.

2. வேதாகம வார்த்தைகளை அதன் சூழ்நிலைகளை விட்டு எடுக்க வேண்டாம்

எப்பொழுதும் சொல்வது போல “சந்தர்ப்பம் அற்ற ஒரு வாக்கியம் காரணம் அற்றதாக மாறிவிடும்”. ஒரு வசனத்தை அது சொல்லப்பட்ட சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளின் வெளிச்சத்திலேயே எப்பொழுதும் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். சொற்சூழல் இல்லாத வேத வாக்கியம் பொருள் அற்றது என்பதை விளக்க ஒரு உதாரணத்தை வைக்கிறேன்.

“மரித்தவன் பாவத்துக்கு நீங்கி விடுதலையாக்கப்பட்டிருக்கிறான்” (ரோமர் 6:7)

இந்த வசனத்திற்கான அர்த்தம் என்ன?

இதை வாசிக்கும் போது, ஒரு மனிதன் மரித்துப் போனால் அவனுடைய பாவத்திலிருந்து விடுதலையாக்கப்படுவான் என்று புலப்படுகிறது. அப்படித்தானே!

அப்படிப் பார்த்தால் இந்த உலகத்தில் உள்ள எல்லா மனிதர்களும் மரிக்கிறார்கள். பின்லேடனும் மரித்தான். யூதாஸ்காரியோத்தும் மரித்துப் போனான். ஆக இவர்கள் எல்லோரும் பாவத்திலிருந்து விடுதலையாக்கப்படுவார்கள் என்று இந்த வசனம் சொல்லுகிறதா?

சொற் சூழல் இல்லாமல் வாசிக்கும் போது இந்த வசனம் அப்படித் தான் சொல்லுவது போல தோன்றுகிறது. ஆனால் அந்த அதிகாரம் முழுவதையும் வாசித்துப் பார்த்தால்தான் உண்மை என்னவென்று புலப்படும். அதாவது அடுத்த வசனம் இப்படியாக வருகிறது.

‘மரித்தவன் பாவத்துக்கு நீங்கி விடுதலையாக்கப்பட்டிருக்கிறான். ஆகையால், கிறிஸ்துவுடனே கூட நாம் மரித்தோமானால் அவருடனே கூட பிழைத்துமிருப்போம்’ - (ரோமர் 6,7,8).

இப்போது நமக்கு ஒன்று புலப்படுகிறது. மரித்தவன் பாவத்திற்கு நீங்கியிருப்பான் என்ற வசனத்தின் அர்த்தம், ‘கிறிஸ்துவோடு மரித்த வனைக் குறிக்கிறது’ சாதாரணமாக சரீர மரணம் அடைந்தவனைக் குறித்து இந்த வசனம் பேசவில்லை.

இதைத்தான் சொற்சூழல் என்கிறோம். எந்த வசனத்தையும் இந்த அடிப்படையில்தான் வாசிக்க வேண்டும்.

3. வேதத்தின் வார்த்தைகளை நமக்கு புரியாத வெளிச்சத்திலே புரிந்து கொண்டு, ஒரு போதும் விளக்கம் கொடுக்க வேண்டாம்.

நமக்கு முன் கூட்டியே இருக்கிற இறையியல் அபிப்பிராயங்களைக் கொண்டு வேதாகம வார்த்தைகளை நிர்ணயம் செய்யக் கூடாது. அதற்கு மாறாக வேதாகமே இறையியலை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். ‘விளக்குத்தண்டில் உள்ள வெளிச்சம் ஒவ்வொன்றும் நேரெதிராய் எரிவது போல’ (யாத் 25:37) ஒரு வேதத்தில் வசனத்தை அறிந்து கொள்ள, வேதத்திலேயே விடை காண வேண்டும்.

உதாரணத்திற்கு வேதமே வேதத்திலுள்ள வார்த்தைகளுக்கு அகராதியாக இருக்கிறது. இதை ஒரு உதாரணத்துடன் விளக்குகிறேன்.

‘பாவத்தின் சம்பளம் மரணம். தேவனுடைய கிருபை வரவோ நம்முடைய கர்த்தராகிய, இயேசு கிறிஸ்துவினால் உண்டான நித்திய ஜீவன்’ - (ரோமர் 6:23).

இந்த வசனத்தில் வரும் பாவத்தின் சம்பளம் ‘மரணம்’ என்ற வார்த்தைக்கு என்ன அர்த்தம் என்று தெரிந்து கொள்ள நாம் பொதுவாக என்ன செய்வோம். அகராதியைப் பார்ப்போம். அதில் மரணம் என்ற வார்த்தைக்கு அர்த்தம், ஒரு மனிதன் வயதாகி சரீரம் செயல் இழந்து போவதே மரணம் என்று இருக்கும். அப்படித் தானே!

ஆனால் இங்கு வேதம் அதையா குறிப்பிட்டு சொல்கிறது? இல்லை, இல்லவே இல்லை. எப்படி அறிவது?

பாருங்கள் அந்த வசனத்திலே எதிர் பதமாக கிருபை வரமோ 'நித்திய ஜீவன்' என்று வருகிறது. ஆக மரணம் என்ற சொல்லுக்கு எதிர்பதமாக நித்திய ஜீவன் என்ற வார்த்தை வருகிறதினாலே வேதம் இந்த மரணத்தை நித்திய மரணமாக போதிக்கிறது என்பதை தெளிவுபட அறிந்து கொள்ளலாம். இப்படி வேதாகமத்தைக் கொண்டே வேதாகமத்திலுள்ள வார்த்தைகளுக்கு விடை காணலாம்.

இதோ உங்களுக்கான ஒரு பயிற்சி; மத்தேயு 8:21,22

21. அவருடைய சீஷர்களில் வேறொருவன் அவரை நோக்கி ஆண்டவரே! முன்பு நான் போய், என் தகப்பனை அடக்கம் பண்ண எனக்கு உத்தரவு கொடுக்க வேண்டும் என்றான்.

22. அதற்கு இயேசு: மரித்தோர் தங்கள் மரித்தோரை அடக்கம் பண்ணட்டும். நீ என்னைப் பின்பற்றி வா என்றான்.

அதாவது இந்த வசனத்தில் இயேசு மரித்தோர் மரித்தோரை அடக்கம் பண்ணட்டும் என்கிறாரே அப்படியானால் இது எப்படி சாத்தியமாகும். ஆக வேதாகம வார்த்தைகளுக்கு வேதாகமத்திலே விடை காணுவதே சாலச் சிறந்தது. நம்முடைய அகராதியில் மரணத்திற்கு ஒரு அர்த்தம்தான், ஆனால் வேதம் மரணம் என்ற வார்த்தைக்கு பல அர்த்தங்களைக் கொண்டுள்ளது. அதாவது;

1. சரீர மரணம்

2. ஆவிக்குரிய மரணம் (பாவம் செய்த எல்லோரும் மரித்தவர்கள் என்றே வேதம் போதிக்கிறது. 'அக்கிரமங்களினாலும், பாவங்களினாலும் மரித்தவர்களாயிருந்த நம்மை உயிர்ப்பித்தார்.' எபே 2:1')

3. நித்திய மரணம், அல்லது நரக ஆக்கினை.

ஆக இயேசு மரித்தோர் மரித்தோரை அடக்கம் பண்ணட்டும் என்ற வார்த்தையை எந்த அர்த்தத்தில் சொன்னார் என்று இப்போது புலப்படுகிறதா? அதாவது பாவம் செய்த எல்லாரும் ஆவிக்குரிய மரணம் அடைந்திருக்கிறார்கள் அல்லவா? அதைத்தான் சொல்ல வருகிறார்... ஆக எந்த ஒரு வேத விளக்கத்தையும் சொல் அகராதியைக் கொண்டு நான் விளக்கி விடுவேன் என்று நீங்கள் நினைத்தால் பரிதாபம் தான்.

இப்படி வேதாகமத்தில் உள்ள சில வார்த்தைகளுக்கு விடை காண முற்படுங்களேன். (உதா) உலகம், மாமசம், ஆவி, மறுபிறப்பு, ஜீவன், ஒளி, இருள், வழி, வாசல், ஜீவபலி, ஜீவ அப்பம்...

4. முடிந்தவரை வேதாகம வசனங்களுக்கு தெளிவான வெளிப்படையான சொற்களின்படி இருக்கும் அர்த்தத்தை எடுங்கள்.

சொல்லப்பட்ட சொற்கள் தெளிவான அர்த்தத்தைச் சொன்னால் வேறெந்த அர்த்தத்தையும் தேட வேண்டாம். இல்லையேல் அது முற்றிலும் அர்த்த மற்றதாகி விடும்.

மறை பொருள் ஒன்றையும் சொல்லாதிருக்குமானால், அந்த வசனத்தை நேரடியான தெளிவான அர்த்தத்தில் எடுப்பது நல்லது. உதாரணமாக நல்ல சமாரியன் உவமையில் வரும் இரண்டு காகுகள் ஒரு சில பிரசங்கியார் சொல்வது போல, அது இரண்டு காகுகள் அல்ல என்றும், அதற்கு வேறு ஆவிக்குரிய அர்த்தங்கள் உள்ளன என்றும், அவை பொதுவாக புதிய ஏற்பாட்டையும், பழைய ஏற்பாட்டையும் குறிக்கின்றன என்றும் போதிக்கிறார்கள். மேலும் அந்த உவமையில் வரக் கூடிய சத்திரம் சபையைக் குறிக்கிறது என்றும் ஆதாரமில்லாத தங்கள் சொந்தக் கருத்துக்களைத் தேடிக்கண்டு பிடிப்பதில் வல்லவர்களாக இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட விளக்கங்கள் கேட்பதற்கு நன்றாக இருந்தாலும், அவை நம்மை தவறான சத்தியத்திற்கு வழி நடத்தும் என்பதில் ஐயமில்லை.

ஏன் இவைகள் தவறு?

இப்படிப்பட்ட உபதேசங்களை ஆங்கிலத்தில் அலிகோரிக்கல் (ALLEGORICAL) உபதேசம் என்பர். இந்த மாதிரியான உபதேசங்கள் கி.மு. 6ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்துவந்த கிரேக்க தத்துவ ஞானிகளால் உண்டானது. விளக்கமாய் சொல்ல வேண்டுமானால் கிரேக்க வேதங்களான ஹோமேர், ஒடிசி போன்ற பல நூல்களில் இடம் பெற்றிருந்த கருத்துக்கள் நம்புவதற்கு சாத்தியமில்லாமல் இருந்தது. அதாவது 30 தலைகள் உள்ள கடவுள், பல கைகள் கால்கள் உள்ள தேவதைகள்.

மேலும் இவர்களிடம் உள்ள தவறான உடலுறுவு கதைகள், இவைகளெல்லாம் நம்புவதற்கும் வாசிப்பதற்கும் சாத்தியக் கூறாக இல்லை. ஆக கிரேக்க தத்துவ ஞானிகள் இந்த பிரச்சனைக்கு ஒரு தீர்வைக் கண்டுபிடித்தனர். அது தான் அலிகோரிக்கல் விளக்கம். இவர்கள் 30 தலை உள்ள தெய்வம் என்றால் அது 30 தலைகளைக் குறிக்கவில்லை என்றும், 30 விதமான குணாதிசயங்களைக் குறிக்கிறது என்றும் விளக்கம் தந்தனர். இந்த மாதிரியான விளக்கங்கள் கேட்பதற்கும் நம்புவதற்கும் ஏதுவாக

இருந்தது. ஆபாசமான வார்த்தைகள் இதன் மூலம் ஆபாசமில்லாத விளக்கங்களாக தரப்பட்டன. தெய்வங்களின் ஒவ்வொரு உடல் உறுப்புகளுக்கும் கூட ஆவிக்குரிய விளக்கம் தரப்பட்டன.

பின்னாளில் வந்த யூதர்களும் இந்த முறையில் வேதாகமத்தை விளக்கினை வரலாற்றில் பார்க்க முடியும். சபையிலும் இந்த போதனை, இன்றைக்கும் தலை விரித்தாடுகிறதை காண முடியும். ‘ஓரிஹன்’ (ORIGEN CHURCH FATHER) என்ற சபை பிதாவானவர் அலிகோரிக்கல் உபதேசத்தின் தந்தை என்று வருணிக்கப்பட்டார். (FATHER OF ALLEGORICAL)

இயேசு கிறிஸ்து கழுதையில் ஏறினார் அல்லவா? அந்த கழுதைக்குக் கூட ஒரு ஆவிக்குரிய அர்த்தத்தைத் தேடிக் கண்டு பிடித்தனர். கழுதையின் நான்கு கால்கள் நான்கு கவிசேஷங்கள் என்றும், இரண்டு கண்கள் பழைய ஏற்பாடு, புதிய ஏற்பாடு என்றும் கூட போதித்தனர். இதைத் தான் இன்றைய பாஸ்டர்மார்கள் ஒவ்வொரு வசனத்திற்கும் இரண்டு மூன்றிற்கு மேற்பட்ட ஆவிக் குரிய அர்த்தம் உண்டு என்று போதிக்கிறார்கள். ஆனால் இப்படிப்பட்ட உபதேசம் கள்ள உபதேசத்தைக் கொண்டு வரும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

இதை ஒரு உதாரணத்தோடு விளக்க விரும்புகிறேன்

ஆபிரகாமுக்கு தேவன் வாக்குத்தத்தம் செய்த போது, ‘உன் சந்ததி கடற்கரை மணலைப் போலவும், வானத்து நட்சத்திரத்தைப் போலவும் இருக்கும்’ என்றார். இதற்கு அர்த்தம் எண்ண முடியாத அளவில் உன் சந்ததி இருக்கும் என்பதே! ஆனால் யெகோவா சாட்சியினர் மற்றும் வேத மாணாக்கர் என்னும் சபை பிரிவினர் இந்த வசனத்தில் ஆவிக்குரிய அர்த்தம் உண்டு என்று போதிப்பர்.

அதாவது இந்த வசனத்தின் மூலம் தேவன் ஒட்டுமொத்த உலக மக்களுக்கும் ‘நடக்கப் போகிறதை’ அறிவிக்கிறார் என்று சொல்லி, கடற்கரை மணல் என்பது பூமியில் ஒரு ஜாதியையும், வானத்து நட்சத்திரம் என்பது பரலோகத்தில் ஒரு ஜாதியையும் குறிக்கும் என்பர். ஆதலால் பாவம் செய்தவர்கள் பூமியிலே ஆண்டாண்டு காலமாக வாழ்ந்து இருப்பர் என்றும், நீதி செய்தவர்கள் ஆண்டாண்டு காலமாக பரலோகத்தில் இருப்பர் என்றும் போதித்து, நரகம் இல்லை என்ற போதனைக்கு இதனை சான்றாகக் காண்பதுண்டு.

பார்த்தீர்களா, ஆதாரமில்லாத அதிகாரமில்லாத ஆவிக்குரிய அர்த்தத்தைத் தங்கள் இஷ்டப்படி யார் வேண்டுமானாலும் போதித்து

விட முடியும். ஆகவே இந்த போதனை மிகத் தவறானது என்பதை நீங்கள் அறிந்திருக்க வேண்டியது அவசியம். இன்றைய கள்ள உபதேசங்களுக்கு மூல காரணமே அலிகோரிக்கல் உபதேசம் என்றால் அது மிகையாகாது.

5. தரிசனத்தின் அடிப்படையில் வேதாகமத்தை விளக்குவது கூடாது

இன்னும் ஒரு சிலர் வேதாகமத்தில் தெளிவாக சொல்லப்படாத விஷயத்தைத் தரிசனத்தில் பார்த்ததாக சொல்லி விளக்கம் கொடுப்பர். இப்படி ஒரு போதும் தேவன் செய்ய மாட்டார்.

உதாரணத்திற்கு

வில்லியம் பிரன்ஹாம் என்ற ஊழியரை உங்களுக்கு தெரிந்திருக்கும். 19 ஆம் நூற்றாண்டில் அற்புத அடையாளங்கள் என உலகையே கலக்கிக் கொண்டிருந்தார். ஆனால் அவருடைய போதனைகள் எல்லாம் வேதத்திற்கு விரோதமாகவே இருந்தன. அவருடைய போதனைகளில் சில

1. ஏவாளும் சாத்தானும் உடலுறவு கொண்டனர்.
2. நோவா வஸ்திரம் விலகி படுத்திருந்தபோது நோவாவின் மகன் காம் நோவாவோடு ஓரினச் சேர்க்கையில் ஈடுபட்டிருந்தான்.

இந்த மாதிரியான உபதேசத்தை இவர் எதன் அடிப்படையில் சொன்னார் என்று பார்த்தால், அவர் சொன்னது 'நான் இவற்றை வேதத்தில் வாசிக்கவில்லை. ஆனால் ஆண்டவர் எனக்கு தரிசனத்தில் காண்பித்தார் என்றார்'. கொஞ்சம் நிதானித்து பாருங்கள். இந்த அடிப்படையில் வேதத்தை விளக்கினால் யார் வேண்டுமானாலும் எனக்கு தேவன் இந்த தரிசனத்தைத் தந்தார். ஆதலால் இந்த வசனத்திற்கு அர்த்தம் இது தான், அது தான் என்று மாற்றி மாற்றி சொல்லலாமே! கவனமாயிருங்கள். 'வேதத்தில் எழுதப்பட்டதற்கு மிஞ்சி எண்ண வேண்டாம் என்று எழுதியிருக்கிறது.' - (1 கொரி 4:6)

இன்றைக்குள்ள கள்ள உபதேசங்கள் உருவாக மூலக் காரணமே சொப்பனங்களுக்கும் தரிசனங்களுக்கும் வேதத்தை விட அதிக முக்கியத்துவம் தந்ததே! உதாரணத்திற்கு, மர்மோன் சபையினரை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். கி.பி.18 ஆம் நூற்றாண்டில் அந்த சபையின் ஸ்தாபகரான ஜோசப் ஸ்மித் என்பவரை மர்மோனி என்ற தேவதை சந்தித்து வேதத்தில் தேவன் எழுதாமல்

விட்ட எல்லாவற்றையும் அறிவிக்கிறேன் என்று சொல்லி ஒரு தகட்டைக் கொடுத்ததாக அறியலாம். மர்மோன் சபையினர் இன்றும் அந்த புத்தகத்தை வேதத்தை விட முக்கியமாகக் கருதி பயன்படுத்துகின்றனர். யெகோவா சாட்சியினரின் பத்திரிகையான வாட்ச்டவர் கி.பி. 1925இல் மரித்த பரிசுத்தவான்களான ஆபிரகாம், ஈசாக்கு போன்றோர், இந்த பூமிக்கு வரப் போகிறார்கள் என்று தரிசனத்தில் கண்டதாகச் சொல்லி முன்னறிவித்தது, ஆனால் இன்று வரைக்கும் அது நடக்கவில்லை. அது மாத்திரமா? முகமது நபியை எடுத்துக் கொள்ளுங்களேன். அவரும் கூட தன்னை காபிரியேல் தூதன் சந்தித்து குர்ஆனை கொடுத்தார் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அந்த தரிசனத்தால் ஒரு இஸ்லாம் மார்க்கமே தேவனை விட்டு விலகிப் போயுள்ளது. இதெல்லாம் எதனால்? தரிசனத்தால், அதுவும் வேதத்தை முழுமையான அதிகாரமாக எடுத்துக் கொள்ளாமல் தரிசனத்தை அதிகாரமாக எடுத்துக் கொண்டதே காரணம். இதைக் குறித்து அப்போஸ்தலன் பவுல் இப்படியாக எழுதுகிறார். (அப். 20:29-32)

29. நான் போன பின்பு மந்தையைத் தப்ப விடாத கொடிதான ஓநாய்கள் உங்களுக்குள்ளே வரும்.

30. உங்களிலும் சிலர் எழும்பி, சீஷர்களைத் தங்களிடத்தில் இழுத்துக் கொள்ளும்படி மாறுபாடானவைகளைப் போதிப்பார்களென்றும் அறிந்திருக்கிறேன்.

31. ஆனபடியால், நான் மூன்று வருஷ காலமாய் இரவும் பகலும் கண்ணீரோடே, இடைவிடாமல் அவனவனுக்குப் புத்தி சொல்லிக் கொண்டு வந்ததை நினைத்து விழித்திருங்கள்.

32. இப்பொழுதும் சகோதரரே, நீங்கள் பக்தி விருத்தியடையவும் பரிசுத்தமாக்கப்பட அனைவருக்குள்ளும் உங்களுக்குச் சுதந்திரத்தைக் கொடுக்கவும் வல்லவராயிருக்கிற தேவனுக்கும் அவருடைய கிருபையுள்ள வசனத்துக்கும் உங்களை ஒப்புக் கொடுக்கிறேன்.

இந்த வசனத்தை சற்று ஆராய்ந்து பாருங்கள். அதாவது சபையை தப்ப விடாத ஓநாய்கள் சபைக்குள் வரும் என்றும், அதிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள அப்போஸ்தலன் பவுல் சபை மூப்பர்களைக் கிருபையுள்ள வசனத்திற்கு ஒப்புக் கொடுக்கிறார் என்றும் தெரிகிறது. ஏன் தெரியுமா? அநேக கள்ளப் போதகர்கள் வந்து அந்தத் தரிசனத்தைப் பார்த்தேன். இதைக் கனவில்

பார்த்தேன் என்று சொல்லும் போது நாம் வசனத்தை பிடித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று பவுல் சொல்லுகிறார். வசனத்தில் இல்லாத ஒன்றை நாமே தரிசனமாகக் கண்டாலும் அதை நாம் நம்பத் தேவையில்லை.

(கலா 1:8) 'நாங்கள் உங்களுக்குப் பிரசங்கித்த கவிசேஷத்தை யல்லாமல், நாங்களாவது, வானத்திலிருந்து வருகிற ஒரு தூதனாவது, வேறொரு கவிசேஷத்தை (வசனத்தை) உங்களுக்குப் பிரசங்கித்தால், அவன் சபிக்கப்பட்டவனாயிருக்கக் கடவன்.'

தேவன் எவற்றை வெளிப்படுத்த வேண்டுமோ அவற்றை தெளிவாக வெளிப்படுத்தி விட்டார். அதற்கு மேல் நாம் தெரிய வேண்டுமென விரும்பினால் தவறான சத்தியத்திற்கு அதுவே நம்மை நடத்தி விடும். ஜாக்கிரதை.

6. வேத எழுத்துக்கள் மூலமாக தேவனுடைய இதயத்தை அறிய முற்பட வேண்டும்.

அதாவது வேதத்தில் உள்ள சில சம்பவங்கள் தேவன் என்ன நோக்கத்தில் செய்கிறார் என்பதை வெளிப்படுத்துவதற்காகவே எழுதப்பட்டிருக்கும். அதை கவனத்தில் கொண்டு வேதத்தை விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும். உதாரணத்திற்கு:

இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் வனாந்திரத்தில் தேவனுடைய அற்புதங்களைக் கண்டும், முறுமுறுக்கிறவர்களாகவும், அவிசுவாசிகளாகவுமே இருந்தனர். அடிக்கடி தேவனை பரீட்சை பார்த்தனர். ஒருமுறை எங்களுக்கு இறைச்சி வேண்டும் என்று சண்டை போட்டனர். எகிப்தில் நாங்கள் இருந்திருந்தால் இதை விட நன்றாக இருந்திருப்போம். நல்ல உணவு உண்டு வாழ்ந்திருப்போம் என்றெல்லாம் கூட சொல்லி தேவனை கோபப்படுத்தினர். இதிலே கோபமடைந்த தேவன் இறைச்சி கேட்டவர்களுக்கு கீழ் காற்றை வரப் பண்ணி காடைகளைக் கொண்டு வந்து அவர்கள் மேல் உண்டான கோபத்தினாலே கொடுத்தார். தேவன் நம் மேல் உள்ள கோபத்தில் தான் இதை செய்துள்ளார் என்பதை அறியாத இஸ்ரவேலரோ ஒடோடிச் சென்று இறைச்சியை புசிக்க, அந்தோ பரிதாபம் அடுத்த நிமிஷமே தேவன் அவர்களைத் தண்டித்தார். அவர்கள் வாயில் இறைச்சி இருக்கும் போதே அநேகர் மரித்தனர். இந்த சம்பவத்தில் நாம் என்ன கற்றுக் கொண்டோம்?

தேவன் நாம் கேட்ட ஒன்றை கொடுத்தால் கூட அதை நம் மேல் உள்ள பிரியத்தில் தான் கொடுத்துள்ளார் என்று எண்ணி விடக்

கூடாது. நம்முடைய நச்சரிப்பினால் பொறுமையின்மையினால், தேவன் சில சமயம் நாம் கேட்பதைக் கொடுக்கலாம். அதற்காக தேவன் நம் மேல் உள்ள அன்பினால் கொடுத்துள்ளார் என்று எண்ணி விடக் கூடாது. வேத எழுத்துக்களின் பின்னால் உள்ள தேவனின் இதயத்தை அறிய முற்பட வேண்டும். இதே போல உள்ள இன்னொரு சம்பவத்தையும் குறிப்பிடுகிறேன்.

உன் தேவனாகிய கர்த்தரைப் பரீட்சை பாராதிருப்பாயாக (உபா 6:16)

இந்த வசனத்தின் மூலம் நாம் ஒரு போதும் கர்த்தரை சோதித்துப் பார்க்க கூடாது என்பது தெளிவாகிறது. இயேசு கிறிஸ்துவம் சாத்தானிடம் “கீழே குதித்து நீ தான் தேவகுமாரன் என்பதை நிரூபியும்” என்று சொன்ன வார்த்தைக்கு இந்த வசனத்தைத்தான் பதிலாகச் சொன்னார்.

யாக்கோபு 1:13 ‘தேவன் சோதிக்கப்படுகிறவரல்ல...’

அதாவது தேவனை யாரும் சோதிக்க முடியாது என்று யாக்கோபின் இந்த வசனம் நமக்கு தெளிவுபட அறிவுறுத்துகிறது. அதை நாம் எக்காரணம் கொண்டும், செய்யக் கூடாது. ஆனால் இன்னொரு வேத வசனம் இப்படியாகச் சொல்கிறது.

“என் ஆலயத்தில் ஆகாரம் உண்டாயிருக்கும்படி தசம பாகங்களையெல்லாம் பண்டக சாலையிலே கொண்டு வாருங்கள்; அப்பொழுது நான் வானத்தின் பலகணிகளைத் திறந்து, இடங் கொள்ளாமற் போகும்படி உங்கள்மேல் ஆசீர்வாதத்தை வருஷிக்க மாட்டேனோவென்று அதினால் என்னைச் சோதித்துப் பாருங்கள் என்று சேனைகளின் கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.” (மல்கி 3:10)

இந்த வசனத்தில் காணிக்கைகளால் என்னை சோதித்துப் பாருங்கள் என்று தேவனே சொல்லுகிறார். ஆக இதற்கு முன் வாசித்த வசனங்களுக்கு இந்த வசனம் முற்றிலுமாய் முரண்படுகிறதே. இப்போது நாம் எப்படி ஒரு முடிவுக்கு வர முடியும்? நீங்களே சொல்லுங்கள். தேவனை பரீட்சை பார்க்கலாமா கூடாதா?

ஆனால் வேதாகம வார்த்தைகளை விளங்கிப் படித்தால் ஒரு பிரச்சனையும் இல்லை. மேலே நாம் கற்றுக் கொண்ட வேத விளக்கக் கோட்பாடுகளை பயன்படுத்தினால், இந்த குழப்பத்திற்கு ஒரு விடையை காண முடியும். பல வசனங்களில் தன்னை பரீட்சித்துப் பார்க்கக் கூடாது என்று சொன்ன தேவன் இந்த ஒரு இடத்தில் மாத்திரம் தன்னை சோதித்துப் பாருங்கள் என்று சொன்னதற்கு என்ன அர்த்தம்?

இதை அறிந்து கொள்ள அந்த வசனம் சொல்லப்பட்ட அதிகாரத்தின் சொற்சூழலை நாம் கண்டறிவது நமக்கு மிகுந்த பலனைக் கொடுக்கும். மல்கியா தீர்க்கதரிசனப் புஸ்தகம் இஸ்ரவேலரின் பாபிலோன் சிறை வாசத்திற்குப் பின் எழுதப்பட்ட ஒன்றாகும். எருசலேம் தேவாலயம் இடிக்கப்பட்ட பின் இஸ்ரவேலர் பாபிலோனுக்கும் 70 வருடங்கள் சிறை வாசம் சென்றனர். பின்னர் விடுவிக்கப்பட்டு இடிந்த தேவாலயத்தை மீண்டும் கட்டினர். ஆனாலும் அவர்களின் அவிசவாசத்தால் மீண்டும் மீண்டும் பாவம் செய்து தேவாலயத்தைத் தீட்டுப்படுத்தினர்.

இந்த சூழலில் எழுதப்பட்ட புஸ்தகம் தான் மல்கியா, தேவனுடைய கோபக் கனல் நிறைந்த வார்த்தைகளை இந்த புஸ்தகம் மூலம் தெளிவாக அறியலாம். இது ஒரு நியாயத் தீர்ப்பின் புஸ்தகம் என்று கூட வேத ஆசிரியர்களால் அழைக்கப்பட்டதுண்டு. இந்த புஸ்தகத்திற்கு பின்பு தேவன் 400 வருடங்கள் இஸ்ரவேலர்களோடு பேசவில்லை. இதைத்தான் இருண்ட காலம் என்று ஆசிரியர்கள் வருணிக்கிறார்கள். அந்தளவிற்கு தேவனுடைய கோபத்தை இந்த நூலில் பார்க்க முடியும். அப்படிப்பட்ட இந்த புஸ்தகத்தில் தான் தேவன் தசம பாகத்தில் வஞ்சித்துக் கொண்டிருந்த தன் மக்களிடம் காணிக்கைகளால் என்னை சோதித்துப் பாருங்கள் என்று சொன்னதை, இன்றைக்கு சில பாஸ்டர்மார்கள் எடுத்துக் கொண்டு அவரை சோதிக்கலாம் என்று போதிக்கிறார்கள். ஆனால் கர்த்தர் அதை ஏன் சொன்னார் என்று உங்களுக்கு புரிகிறதா? அதீத கோபத்தினால் அதைச் சொன்னாரேயன்றி அவருடைய இருதயத்தில் அந்த வார்த்தை இல்லை. அவரை சோதிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் தேவன் சொல்லவில்லை என்பது தெளிவாகப் புலப்படுகிறது. ஆக வேத வசனத்தில் உள்ள வார்த்தைகளின் மூலம் தேவனின் இதயத்தை அறிய முற்படுவது நல்லது. இதை அடிப்படையாகக் கொண்டு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள ஒரு சில வசனங்களுக்கு விடை காண முயலுங்களேன்.

- * இஸ்ரவேலர்களை வனாந்திரத்தில் அழைத்து வரும்போது திடீரென தேவன் மோசேயை அழைத்து நான் உன்னை ஒரு ஜாதியாக மாற்றுவேன் என்று சொன்னாரே அது ஏன்?
- * தேவன் விவாகரத்தை கட்டளையிட்டிருக்கிறாரே என்று பரிசேயர்கள் இயேசுவிடம் கேட்க, இயேசுவோ உங்கள் இருதயக் கடினத்தினிமித்தம் கொடுத்தாரேயன்றி ஆதிமுதல் அப்படி இருக்கவில்லை என்று சொன்னாரே, இதைக் குறித்து தியானிக்கவும்.. (மத் 19:8)

- * சங்கீத புஸ்தகத்தில் சில சங்கீத ஆசிரியர்கள் எதிரியை சபித்தும் தூஷித்தும் பேசியுள்ளதைக் காண முடியும். ஆனால் கிறிஸ்துவோ இதைச் செய்யக் கூடாது என்று கூறினாரே ஏன் இந்த முரண்பாடு?
- * பல தாரத் திருமணத்தைக் குறித்து தேவன் பழைய ஏற்பாட்டில் ஒரு வார்த்தை கூட பேசவில்லையே. அப்படி யானால் இப்படிப்பட்ட திருமணங்களில் தேவன் பிரியமாயிருக்கிறாரா? தியானித்து பதில் தேடவும்.

7. தேவனுடைய குணாதிசயங்களுக்கு விரோதமாக வரும் வார்த்தைகளை அப்படியே விளங்கிக் கொள்ளக் கூடாது.

தேவனுடைய பல குணாதிசயங்களில் ஒன்று அவர் 'பட்சபாதம் உள்ளவர் அல்ல.'

இந்த குணாதிசயத்துக்கு முரணாக இருப்பதைப் போலத் தெரியும் வசனங்களைத் தியானிக்கும் போது சற்று ஜாக்கிரதையாக வியாக்கியானம் செய்ய வேண்டும். உதாரணத்திற்கு யோவான் 12:40இல்

“அவர்கள் கண்களினால் காணாமலும், இருதயத்தினால் உணராமலும், குணப்படாமலும் இருக்கும்படிக்கும், நான் அவர்களை ஆரோக்கியமாக்காமல் இருக்கும்படிக்கும், அவர்களுடைய கண்களை அவர் குருடாக்கி, அவர்கள் இருதயத்தைக் கடினமாக்கினார் என்றான்.”

இந்த வசனத்தில் தேவனே சிலரை குருடராக்கினதால், அவர்களால் இயேசுவை விசுவாசிக்க முடியாமல் போய்விட்டதாகப் பார்க்கிறோம். ஆனால் இது உண்மையாக இருக்குமா? ஒருவர் இயேசுவை விசுவாசிக்காமல் போனதற்கே தேவன் காரணமாக இருக்க முடியுமா? இதை அடிப்படையாகக் கொண்டு சிலர், 'ஒரு மனிதன் நரகத்திற்குச் செல்ல தேவனே காரணம்' என்று போதிக்கிறார்கள். தேவன் ஒரு சிலரை நரகத்திற்கு என்றும் ஒரு சிலரை பரலோகத்திற்கு என்றும் முன் குறித்து விட்டார். அதனால் நான் முன் குறிக்கப்படாதவர்களின் கண்களைக் குருடாக்கி, இதயத்தை அவரே கடினப்படுத்தி நரகத்திற்கு அனுப்புகிறார் என்று போதிக்கிறார்கள். இது சரியா இந்த வசனத்திற்கு இப்படி விளக்கம் கொடுக்கலாமா? அப்படியானால் இந்த வசனத்திற்கு சரியான விளக்கம் தான் என்ன? ஒரு வசனத்தை வியாக்கியானம் செய்யும் போது அந்த வசனம் தேவனின் குணாதிசயத்துக்கு

விரோதமாக இருக்கக் கூடாது. ‘தேவன் பட்சபாதம் உள்ளவர்’ அல்ல (உபா 10:17, அப் 10:34, ரோமர் 2:11, கலா 2:6, எபே, 6:9, கொலோ 3:25, யாக். 3:17, 1பேது 1:17) என்று வேதத்தில் பலமுறை சொல்லியிருக்க, அவரோ சிலரை மாத்திரம் விசுவாசிக்க முடியாதபடிக்கு அவர்களுடைய கண்களைக் குருடாக்குவாரா?

ஒரு தீ கொழுந்து விட்டு எரிந்து கொண்டிருக்கிறது என்று வைத்துக் கொள்வோம். அதன் அருகில் மெழுகையும், களிமண்ணையும் கொண்டு சென்றால் என்ன ஆகும்? மெழுகு உருக ஆரம்பிக்கும். அதே சமயம் களிமண் இருக ஆரம்பிக்கும். அப்படித்தானே?

அந்த நெருப்பு இப்படிச் சொல்லுகிறது என்று வைத்துக் கொள்வோம். அதாவது, மெழுகை நான் தான் உருக்கினேன். களிமண்ணை நான் தான் இருகச் செய்தேன். ஆக நான் தான் இருகவும் செய்கிறேன், உருகவும் செய்கிறேன் என்றால் அது உண்மையாகுமா? ஒரு விதத்தில் அது உண்மைதான். தீ தான் இரண்டு பொருள்களையும் இருகவும் செய்தது, உருகவும் செய்தது. ஆனால் இதில் தவறு நெருப்பில் இல்லை. நெருப்பின் அருகில் வந்த பொருள்களில் தான் உள்ளது. களிமண்ணின் குணாதிசயம் நெருப்பின் அருகில் வந்த போது அதை இறுகச் செய்கிறது. அதே சமயம் மெழுகின் குணாதிசயம் அதை உருகச் செய்கிறது. இதில் நெருப்பில் தவறு இல்லை.

அதே போல மனிதர்களில் சிலர் கர்த்தருடைய வசனத்தின் அருகில் வரும்போது, அவர்களுடைய குணாதிசயமே அவர்கள் இருதயத்தைக் கடினமாக்குகிறது. தேவன் அல்ல... வேத வசனங்கள் பல இதே பாணியில் எழுதப்பட்டிருக்கும் என்பதை அறிந்து, நாம் தான் அதற்கு சரியான அர்த்தத்தைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் தேவனுடைய குணாதிசயத்துக்கு விரோதமான போக்கைக் கடைப்பிடிக்கிறவர்களாயிருப்போம்.

இதே அடிப்படையில் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள வசனத்திற்கு சரியான அர்த்தத்தைக் கண்டுபிடிங்கலாம்!

ஏசா 45:7 ஒளியைப் படைத்து, இருளையும் உண்டாக்கினேன். சமாதானத்தைப் படைத்துத் தீங்கையும் உண்டாக்குகிறவர் நானே, கர்த்தராகிய நானே இவைகளையெல்லாம் செய்கிறவர்.

இந்த வசனத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு சிலர் தேவன்தான் பாவத்தைப் படைத்தார் என்று போதிக்கிறார்கள். மேலும் இவர்கள்,

சாத்தானை தேவன் நல்ல தேவ தூதனாகப் படைக்கவில்லை என்றும் சாத்தானை சாத்தானாகவே படைத்தார் என்றும் போதிக்கிறார்கள். இது சரியா? தேவனின் குணாதிசயத்துக்கு முரணாக இருப்பதைப் போலத் தோன்றும் இந்த வசனத்தின் அர்த்தத்தை எப்படிக் கண்டுபிடிப்பது?

பாவத்தை பாரா கத்தக் கண்ணார், பரிசுத்தமுள்ளவர் என்று சொல்லப்படும் குணாதிசயமுள்ள தேவன் எப்படி தீங்கைப் படைக்க முடியும் என்று சிந்தித்து இந்த வசனத்திற்கான சரியான அர்த்தத்தைக் கண்டுபிடிக்க முயலுங்கள்.

8. எந்த வேத வசனத்தையும் அப்போஸ்தலர்களின் உபதேசத்தின் அடிப்படையில் வியாக்கியானம் செய்ய வேண்டும்.

வேதமானது குறிப்பிட்ட ஒரு சாராருக்கு மாத்திரம் எழுதித் தரப்படவில்லை. இஸ்ரவேலருக்கு, புறஜாதிக்கு, சபை விசுவாசிகளுக்கு, உபத்திரவ கால யூதர்களுக்கு என வேதம் பல சாராருக்கு எழுதித் தரப்பட்டது. ஆக இன்றைக்கு சபை விசுவாசிகளாயிருக்கிற நமக்கு தேவன் என்ன சத்தியத்தை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார் என்பதை அப்போஸ்தலர்களின் உபதேசத்தைக் கொண்டே அறிய முடியும்.

ஆதித் திருச்சபையில் நடந்த காரியத்தை நாம் நினைவு படுத்திக் கொள்வது நல்லது. (அப் 2:41,42)

41. அவனுடைய வார்த்தையைச் சந்தோஷமாய் ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள். அன்றையத் தினம் ஏறக்குறைய மூவாயிரம் பேர் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டார்கள்.

42. அவர்கள் அப்போஸ்தலருடைய உபதேசத்திலும், அந்தியோந்தியத்திலும், அப்பம் பிடுகுதலிலும் ஜெபம் பண்ணுதலிலும் உறுதியாய்த் தரித்திருந்தார்கள்.

அன்றைக்கு சபையானது, அப்போஸ்தலர்களின் உபதேசத்தில் நிலைத்திருந்ததாக வாசிக்கிறோம். அப்படியானால் அதற்கு அர்த்தம் என்ன?

வேதத்தில் எந்த வசனத்தை எப்படி கையாள வேண்டும் என்பதை அப்போஸ்தலர்கள் எழுதிக் கொடுத்த நிருபங்களே நமக்குத் தெளிவாக எடுத்துரைப்பதாக இருக்கின்றன. உதாரணத்திற்கு:

இயேசு கடைப்பிடித்த, உபதேசித்த ஒரு சிலவற்றை இன்றைக்கு நாம் பின்பற்ற தேவையில்லை என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா?

1. இயேசு பலி செலுத்தச் சொன்னார். (லூக் 5:14)
2. இயேசு சுத்தமான ஒருவனுக்கு பிரதான ஆசாரியனை சென்று பார்க்கும்படி கூறினார்.
3. ஓய்வு நாளை கைக் கொண்டார் (ஒரு சிலர், கிறிஸ்து ஓய்வு நாளை கடைப்பிடிக்கவில்லை என்று சொல்லுவதுண்டு. இது உண்மையானால் கிறிஸ்து ஒரு உண்மையான பலியாக இருக்க முடியாது)
4. கிறிஸ்து பிறந்த 8 ஆம் நாள் அவருக்கு விருத்த சேதனம் செய்யப்பட்டது.
5. நியாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்றினார்.
6. பஸ்கா பண்டிகைக் கொண்டாடினர்.

இன்னும் இப்படி பல காரியங்களை சொல்லிக் கொண்டே போகலாம். மேலே சொன்னதுபோல விருத்தசேதனமோ பலியோ 7 ஆம் நாள் ஓய்வு நாளாக ஆசரிப்பதையோ நாம் போதிப்பதுமில்லை. கடைப்பிடிப்பதுமில்லை. ஏன்?

ஏன் என்பதற்கு நிருபத்தில்தான் விடைகள் உள்ளன. இயேசு கிறிஸ்து இவைகளைக் குறித்து எந்த ஒரு இடத்திலும் பேசவில்லை. அதாவது சவிசேஷ புஸ்தகங்களில் நாம் பலி செலுத்தத் தேவையில்லை என்று எந்த ஒரு இடத்திலும் வாசிக்க முடியாது.

ஆகவே சில வேத புரட்டார்கள் கிறிஸ்து சொல்லாத பல வசனங்கள் சீஷர்களால் வெளிப்படுத்தப் பட்டுள்ளது. ஆகவே நாம் இதை நம்ப வேண்டியதில்லை என்பார். இதை எப்படி விளங்கிக் கொள்வது?

அதாவது இயேசு 'நான் கற்பிக்காத காரியத்தைக் கூட பிரசங்கிக்க எழுதச் சொல்லி கட்டளையிட்டாரா? இதற்கு வேதத்தில் ஆதாரம் உண்டா?

நிருபங்களை கிறிஸ்து எழுதச் சொன்னாரா?

இயேசு கிறிஸ்துவின் வார்த்தைகளைத் தான் சீஷர்கள் எழுதியிருக்க வேண்டும். ஆனால் அவர்களாகவே தங்கள் இஷ்டத்திற்கு அதிகமான வார்த்தைகளை எழுதிக் கொண்டார்கள் என்று சிலர் சொல்வதுண்டு. ஆனால் இது சரியா என்பதை கிறிஸ்துவின் வார்த்தையை வைத்தே ஒரு முடிவுக்கு வருவோம்.

கிறிஸ்து சீஷர்களிடம் சொன்னது:

“12. இன்னும் அநேகக் காரியங்களை நான் உங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டியதாயிருக்கிறது. அவைகளை நீங்கள் இப்பொழுது தாங்க மாட்டீர்கள்.

13. சத்திய ஆவியாகிய அவர் வரும் போது சகல சத்தியத்திற்குள்ளும் உங்களை நடத்துவார்; அவர் தம்முடைய சுகமாய்ப் பேசாமல் தாம் கேள்விப்பட்டவைகள் யாவையுஞ் சொல்லி வரப் போகிற காரியங்களை உங்களுக்கு அறிவிப்பார்” (யோவா 16:12-13)

அதாவது கிறிஸ்து 12 ஆம் வசனத்தில், ‘இன்னும் அநேகக் காரியங்களை நான் உங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டும், ஆனால் அதை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளும் பக்குவத்தில் இல்லை. பரிசுத்த ஆவியானவர் ஏற்ற சமயத்தில் சகல சத்தியத்திற்குள்ளும் நடத்துவார்’ என்றார்.

இதிலிருந்து ஒன்றை நாம் அறியலாம்.

கிறிஸ்து எல்லா வெளிப்பாட்டையும் சீஷர்களுக்கு வெளிப்படுத்த வில்லை. அதே சமயம் இன்னும் வெளிப்பாடுகள் அதிகம் உண்டு என்பதையும் தெளிவுபட அறிவித்து விட்டார்.

ஏன் எல்லா வெளிப்பாட்டையும் கிறிஸ்துவே கொடுக்கவில்லை. அவரே சொல்லுகிறார். ‘அந்த சமயத்தில், அவர்கள் இன்னும் அதை ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய பக்குவத்தில் இல்லை’ என்று. ஆக இயேசு கிறிஸ்து சொல்லாத வார்த்தைகளை பின்னாளில் பரிசுத்த ஆவியானவர், சீஷர்கள் மூலமாக சபைகளுக்கு வெளிப்படுத்திக் காண்பித்துள்ளார். சீஷர்கள் எழுதிக் கொடுத்த எல்லா வார்த்தைகளும் கிறிஸ்துவின் அனுமதியின் பேரிலே நடந்துள்ளது என்பதற்கு இதுவே சான்று.

வசனம் 13இல் ‘வரப்போகிற காரியங்களை உங்களுக்கு அறிவிப்பார்’ என்றும் இயேசு சொன்னார். அதாவது ‘சீஷர்கள் இனி வரப்போகிற சம்பவங்களை, முக்கியமாய், இயேசு தெளிவுபட அறிவிக்காத பல தீர்க்கதரிசனங்களைக் கூட பரிசுத்த ஆவியின் ஏவுதலால் வெளிப்படுத்தினர்’ என்பதை நாம் அறிய வேண்டும்...

ஆக கிறிஸ்து சொல்லாத இன்னும் பல வெளிப்பாடுகளை சீஷர்கள், நிருபங்களில் எழுதிக் கொடுத்திருப்பதால் அதை நிராகரிக்கக் கூடாது. அது பரிசுத்த ஆவியின் உந்துதலால் எழுதப்பட்டது என்பதை நாம் மனதில் கொள்ள வேண்டும். அதற்கு கிறிஸ்துவின் வசனங்களே சாட்சி (யோவா 16:12-14).

இதிலும் ஒரு சிலர், கிறிஸ்து பேசின வார்த்தைக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து சீஷர்கள் எழுதிக் கொடுத்த வார்த்தைக்கு குறைந்த முக்கியத்துவம் கொடுப்பதுண்டு. “இயேசுவே இப்படிச் சொல்லிவிட்டார், அது வெறும் சீஷர்கள் சொன்னதுதானே’ என்றெல்லாம் கூறுவர். அதை நாம் ஏற்க வேண்டியது இல்லை என்றும் போதிப்பார்கள். இயேசு சவிசேஷங்களில் சொன்ன வார்த்தைகளை அதிமுக்கியமாகவும், நிருபங்களில் சொல்லப்பட்டதை குறைத்தும் மதிப்பிடுவர்.

இது சரியா? வேதம் இதைக் குறித்து என்ன சொல்லுகிறது?

கிறிஸ்துவின் வார்த்தைக்கு நிகராக சீஷர்களின் வார்த்தைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கலாமா?

சீஷர்கள் தாங்கள் எழுதின வார்த்தைகளை எங்கிருந்து எடுத்தனர்? அதே போல இயேசு கிறிஸ்து தான் பேசின வார்த்தைகளை எங்கிருந்து எடுத்துப் பேசினார் என்பதைக் கண்டு பிடித்தால் இதற்குத் தீர்வு காணலாம். (THE SOURCE OF JESUS TEACHING & THE SOURCE OF APOSTLES' TEACHING))

முதலில் இயேசு கிறிஸ்து பேசின வார்த்தைகளை குறித்து அவர் என்ன சொல்லுகிறார் என்று பார்ப்போம்.

“நான் சுயமாகப் பேசவில்லை. நான் பேச வேண்டியது இன்னதென்று உபதேசிக்க வேண்டியது இன்னதென்றும் என்னை அனுப்பின பிதாவே எனக்குக் கட்டளையிட்டார்.” (யோவான் 12:49)

‘இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக! என் உபதேசம் என்னுடையதாயிராமல், என்னை அனுப்பினவருடையதாயிருக்கிறது’. (யோவான் 7:16)

“ஆதலால் இயேசு அவர்களை நோக்கி, நீங்கள் மனுஷ குமாரனை உயர்த்தின பின்பு, நானே அவரென்றும், நான் என் சுயமாய் ஒன்றும் செய்யாமல், என் பிதா எனக்குப் போதித்தபடியே இவைகளைச் சொன்னேன் என்றும் அறிவீர்கள்” (யோவான் 8:28)

மேற்கண்ட வசனங்கள் ஒன்றை தெளிவு படுத்துகின்றன. கிறிஸ்து பேசின வார்த்தைகள் எல்லாம் பிதாவின் வார்த்தைகள். அவர் பேசினவைகளில் ஒன்று கூட அவருடைய சொந்த வார்த்தைகள் அல்ல.

இதைக் குறித்து எபிரேய ஆசிரியர் கூறும் போது,

“1. பூர்வ காலங்களில் பங்கு பங்காகவும் வகை வகையாகவும், தீர்க்கதரிசிகள் மூலமாய்ப் பிதாக்களுக்குத் திருவுளம் பற்றின தேவன்,

2. இந்தக் கடைசி நாட்களில் குமாரன் மூலமாய் நமக்குத் திருவுளம் பற்றினார்; (எபி 1:1-3)

அதாவது பழைய ஏற்பாட்டில் தீர்க்கதரிசிகள் மூலமாய் பேசின தேவன் இப்போது இந்த கடைசி காலத்தில் தன் குமாரன் இயேசு கிறிஸ்துவின் ‘மூலம்’ பேசுகிறார்.

ஆனால் கிறிஸ்து தன்னுடைய சீஷர்களுக்கு இதைக் குறித்து சொல்லும் போது,

12. ‘இன்னும் அநேக காரியங்களை நான் உங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டியதாயிருக்கிறது. அவைகளை நீங்கள் இப்பொழுது தாங்க மாட்டீர்கள்.

சத்திய ஆவியாகிய அவர் வரும்போது சகல சத்தியத்திற்குள்ளும் உங்களை நடத்துவார்; அவர் தம்முடைய சுயமாகப் பேசாமல், தாம் கேள்விப்பட்டவைகள் யாவையுஞ் சொல்லி, வரப் போகிற காரியங்களை உங்களுக்கு அறிவிப்பார்.

14. அவர் என்னுடையதில் எடுத்து உங்களுக்கு அறிவிப்பதினால் என்னை மகிமைப்படுத்துவார்.’ – (யோவா 16:12-14)

14 ஆம் வசனத்தில், பரிசுத்த ஆவியானவர் ‘கிறிஸ்துவினிடத்தில் இருந்து எடுத்து, சீஷர்களுக்கு வெளிப்படுத்துகிறார்’ என்று தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது.

இதற்கு அர்த்தம், சீஷர்களுக்கு பரிசுத்த ஆவியானவர் வெளிப்படுத்தப் போகும் வார்த்தைகள் கிறிஸ்துவின வார்த்தைகளே அல்லாமல் பரிசுத்த ஆவியானவரின் சொந்த வார்த்தைகள் அல்ல.

இயேசுவானவர் எதை வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்று பரிசுத்த ஆவியானவருக்கு சொல்லுகிறாரோ அதை மாத்திரமே பரிசுத்த ஆவியானவர், சீஷர்களுக்கு வெளிப்படுத்துவார். அதனால் தான் வசனம் 1:3 சொல்லுகிறது பரிசுத்த ஆவியானவர் ‘தம்முடைய சுயமாய்ப் பேச மாட்டார்’ என்று.

ஆக சீஷர்களின் வார்த்தைக்கு அவர்களுடைய சொந்த வார்த்தையாக இருந்தால் நாம் அவர்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டியதில்லை. ஆனால் சீஷர்கள் எழுதின எல்லா வார்த்தைகளும் அவர்களுடையது அல்ல. கிறிஸ்துவினுடையது, கிறிஸ்துவின வசனங்கள் தேவனுடையது. வெளிப்படுத்தல் புஸ்தகத்தில் கூட 11:13இல் இதை நாம் பார்க்க முடியும்.

நாம் இயேசு கிறிஸ்து பேசினவைகளுக்கு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமோ, அதே முக்கியத்துவத்தை சீஷர்களின் வார்த்தைக்கு அதாவது நிருபங்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும்.

“ஆகையால், நீங்கள் தேவ வசனத்தை எங்களாலே கேள்விப்பட்டு ஏற்றுக் கொண்ட போது, அதை மனுஷர் வசனமாக ஏற்றுக் கொள்ளாமல், தேவ வசனமாகவே ஏற்றுக் கொண்டதினாலே, நாங்கள் இடைவிடாமல் தேவனுக்கு ஸ்தோத்தரஞ் செலுத்துகிறோம். அது மெய்யாகவே தேவ வசனந்தான். விசுவாசிக்கிற உங்களுக்குள்ளே அது பெலனும் செய்கிறது.” (1 தெச 2:13)

இந்தக் கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாதவர்கள் சீஷர்கள் பரிசுத்த ஆவியால் ஏவப்பட்டு பேசவில்லை என்று மறைமுகமாக தேவதூஷணம் சொல்லுகிறவர்களாய் இருக்கிறார்கள் என்பதே உண்மை. ஒன்றை நாம் ஞாபகத்தில் வைக்க வேண்டும். சீஷர்கள் பரிசுத்த ஆவியால் ஏவப்படவில்லை என்றால் அவர்கள் எழுதிக் கொடுத்த சுவிசேஷத்தை மட்டும் எப்படி தேவனுடைய வார்த்தை என்று நம்புவது. ஏனெனில்,

இயேசு கிறிஸ்து எந்த வேதாகமத்தையும் எழுதவில்லை, சீஷர்களே எல்லாவற்றையும் எழுதியுள்ளனர். இயேசுவின் போதனைகள் நிறைந்த, சுவிசேஷத்தை எழுதினதும் அவர்களே, நிருபங்களை எழுதினதும் அவர்களே, இவர்களை எழுதும்படி ஏவினது பரிசுத்த ஆவியானவரே; இவையெல்லாமே தேவனுடைய வார்த்தைகளே...

கிறிஸ்துவின் மலைப்பிரசங்கத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டிய முக்கியத்துவத்தை பவுலின் வார்த்தைகளுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். ஏனென்றால் இரண்டும் கிறிஸ்துவின் வார்த்தைகளே...

ஆக வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட எந்த சத்தியத்தையும் அப்போஸ்தலர்களின் உபதேசத்தின் அடிப்படையிலே நாம் வியாக்கியானம் செய்ய வேண்டும்.

ஒரு சிலர் கேட்பது... சீஷர்கள் பரிசுத்த ஆவியால் தான் ஏவப்பட்டார்கள் என்பதற்கு என்ன ஆதாரம்?

- * சீஷர்கள் எழுதிக் கொடுத்த புதிய ஏற்பாடு தேவனுடைய வார்த்தை தான் என்பதை எப்படி நம்புவது?
- * அன்றைக்கு சீஷர்கள் மக்களிடம் சென்று போதிக்கும் போது இவர்களை மக்கள் எப்படி ஏற்றுக் கொண்டனர்?
- * 27 புஸ்தகங்கள் தான் வேதம் என்பதை எப்படி அறிவது?

இது மாதிரியான கேள்விகளுக்கு இந்த ஒரு பதிவில், பதில் முழுமையாக தர முடியாது தான். ஆனாலும் முடிந்த அளவுக்கு சுருக்கமாக இவைகளைக் கற்போம்.

மேற்கண்ட பதிவுகளில், கிறிஸ்து மரித்து பரமேறிப் போன பின்னும் தேவனுடைய வெளிப்பாடு இன்னும் தொடர வேண்டியிருக்கிறது என்பதை பார்த்தோம். அந்த வெளிப்பாடுகள் வெளிப்படுத்தப் போவது அப்போஸ்தலர்கள் மற்றும் அவருடைய சீஷர்கள் என்பதையும் ஆதாரத்தோடு கற்றுக் கொண்டோம்.

சபையை நடத்துவதற்கு தேவையான அனைத்து கோட்பாடுகளையும் கிறிஸ்து இந்த உலகத்தில் வாழ்ந்த போது முழுமையாக போதிக்கவில்லை. அதை அப்போஸ்தலர்களே நமக்கு நிரூபங்கள் மூலமாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார்கள். அப்போஸ்தலர்கள் இதற்கான அதிகாரத்தையும் பெற்றிருந்தார்கள்.

ஆதாரம்...

நீர் என்னை உலகத்தில் அனுப்பினது போல நானும் அவர்களை உலகத்தில் அனுப்புகிறேன். (யோவான் 17:18) இயேசு மறுபடியும் அவர்களை நோக்கி: உங்களுக்குச் சமாதானமுண்டாவதாக; பிதா என்னை அனுப்பினது போல் நானும் உங்களை அனுப்புகிறேன் - (யோவான் 20:21).

இங்கே இயேசு கிறிஸ்து அப்போஸ்தலர்களுக்குக் கொடுத்ததான தனித்துவமான அதிகாரத்தை பார்க்கிறோம். மேலும்,

பூலோகத்திலே நீங்கள் எவைகளைக் கட்டுவீர்களோ, அவைகள் பரலோகத்திலும் கட்டப்பட்டிருக்கும்; பூலோகத்திலே நீங்கள் எவைகளைக் கட்டவிழ்ப்பீர்களோ அவைகள் பரலோகத்திலும் கட்டவிழ்க்கப்பட்டிருக்கும் என்று, மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். (மத் 18:18)

இதுவும் அப்போஸ்தலருக்கென்று தேவன் கொடுத்த தனித்துவமான அதிகாரம் என்பதை நாம் மறக்கக் கூடாது. அன்றைக்கு வேதம் கரங்களில் இல்லை, அப்போஸ்தலர்கள் வாயிலாக தேவன் வேதத்தை ஆயத்தம் செய்து கொண்டிருந்தார். வேதம் முழுமையாக கொடுக்கப்படும் வரை அப்போஸ்தலர்களின் அதிகாரத்திலேயே சபை இயங்கிக் கொண்டு வந்தது.

இங்கு ஒரு கேள்வி எழும்புகிறது. இவர்கள் தான் தேவனுடைய அப்போஸ்தலர்கள் என்பதை எப்படி அறிவது, யார் எதைச் சொன்னாலும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாதே? அதனால் தான் தேவன்,

அப்போஸ்தலர்களை முதலில் இஸ்ரவேல் ஜனத்தண்டை அனுப்பும் போதும் அற்புதங்கள், அடையாளங்கள் செய்யும் அதிகாரத்தை கொடுத்தனுப்பினார்.

* அவர் தம்முடைய பன்னிரண்டு சீஷரையும் வரவழைத்து, சகல பிசாசுகளையும் துரத்தவும், வியாதியுள்ளவர்களைக் குணமாக்கவும், அவர்களுக்கு வல்லமையும் அதிகாரமும் கொடுத்து..’ (லூக் 9:1)

என்று வாசிக்கிறோம்.

அவர்களை இந்த உலகம் முழுவதற்கும் அனுப்பும் போதும் இதைக் காட்டிலும் பெரிய அடையாளங்களைச் செய்யும்படி அதிகாரம் கொடுத்திருப்பார்.

ஆதாரம்...

“அப்போஸ்தலனுக்குரிய அடையாளங்கள் எல்லாவிதமான பொறுமையோடும், அதிசயங்களோடும், அற்புதங்களோடும், வல்லமைகளோடும், உங்களுக்குள்ளே நடப்பிக்கப்பட்டதே” (2 கொரி 12:12)

இதைக் குறித்து பரிசுத்த ஆவியானவரும் சாட்சி கொடுக்கிறார்.

“அவர் தமது கிருபையுள்ள வசனத்திற்குச் சாட்சியாக அடையாளங்களும் அற்புதங்களும் அவைகள் கைகளால் செய்யப் படும்படி அநுக்கிரகம் பண்ணினார்.” (அப் 14:3)

ஆக இந்தத் தனித்துவமான அற்புதங்கள், அடையாளங்கள் எல்லாம் மக்கள் இவர்களை நம்புவதற்காகவும், தேவன் இவர்கள் மூலம் பேசுகிறார் என்று ஜனங்கள் நம்ப வேண்டும் என்று தேவன் ஏற்படுத்தினது. இல்லாவிட்டால் ‘தண்டெடுத்தவன் எல்லாம் தடியக்காரன் கதை’ ஆகியிருக்கும். அப்போஸ்தலர்கள், தேவையில்லாத கள்ள ஊழியர்கள், புஸ்தகங்கள், சட்டங்கள், எதையும் சபைக்குள் வர விடாமல் பார்த்துக் கொண்டார்; சபை அப்போஸ்தலர்களின் அதிகாரத்தின் கீழ் செயல்பட்டது.

அப்போஸ்தலர் அல்லாத லூக்கா, யாக்கோபு, யூதா போன்றோரும் வேதத்தை எழுதியுள்ளனரே! என்று சிலர் கேட்பதுண்டு. ஆனால் இவர்கள் எழுதினதை அப்போஸ்தலர்கள் அங்கீகரித்தனர் என்பதே உண்மை.

லூக்கா பவுலோடு இருந்தவர், யாக்கோபு மற்றும் யூதா பேதுரு

வோடு இருந்தவர்கள். பேதுரு, பவுலின் நிருபங்கள் எல்லாவற்றையும் முழுமையாகப் படித்து அதை சபைகளுக்கு அனுமதித்தார் என்பதை பேதுருவின் வசனத்தாலே அறியலாம். (2 பேது 3:15)

இந்த ஒரு வசனமே நமக்கு ஒரு உண்மையைப் போதிக்கிறது. அதாவது பேதுரு போன்ற அப்போஸ்தலர்களை அன்றைக்கு சபைக்கு எழுதப்பட்ட எல்லா வார்த்தைகளையும் சீர்தூக்கி பார்த்த பின்பே அனுமதித்துள்ளனர். அதனால்தான் சபையால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட எபிரேயர் நிரூபம் பின்னாளில் அதிகாரப்பூர்வமாக சேர்க்கப்பட்டது.

அப்போஸ்தலர்கள் அனுமதித்தது மாத்திரமே வேதமாக அல்லது சபைக்கு சட்டங்களாக சபை மூப்பர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அப்போஸ்தலர்கள் காலம் முடிவடைவதற்குள்ளாகவே தேவன் தன்னுடைய வெளிப்பாட்டை எல்லாம் சபைக்கு கொடுத்து விட்டார்.

கடைசி அப்போஸ்தலன் யோவான், தான் மரிக்கும் தறுவாயில் எழுதின வெளிப்படுத்தின புத்தகத்தில் இனி இந்த வார்த்தையோடு ஒன்றையும் கூட்ட வேண்டாம் என்று சொல்லி வேதத்திற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைத்தார். மரித்தும் போனார். இனி யாராவது ஏதாவது ஒரு புத்தகம் எழுதினாலும் அது வேதமல்ல. அப்படியே அதை எழுதினவர் இது வேதம் தான் என்று சாதித்தாலும், அது அதிகாரப் பூர்வமான வேதமா என்பதை அங்கீகரிக்க ஒரு அப்போஸ்தலன் கூட கிடையாது. வேத வெளிப்பாடு முடிந்து விட்டது என்பதற்கு இதுவே சாட்சி. இதன் அடிப்படையில் அப்போஸ்தலர்கள் அங்கீகரிக்காத பல புஸ்தகங்களையும் மேலும் அப்போஸ்தலர்களின் காலம் முடிந்த பின் எழுதப்பட்ட எந்த புஸ்தகங்களையும் நாம் வேதமாக ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. நமக்கு 27 புஸ்தகங்களே அதிகாரப்பூர்வமான புதிய ஏற்பாடு...

இன்றைக்கு சபையானது அப்போஸ்தலர்களின் அதிகாரத்தின் கீழ் இல்லை. ஆனால் வேதத்தின் அதிகாரத்தின் கீழ் நடந்து வருகிறது. யாருக்கு எது தேவையானாலும் வேதமே அடிப்படை. யாரும் வந்து எனக்கு தேவன் தரிசனமானார், சில புதிய சத்தியங்கள் எனக்கு மாத்திரம் வெளிப்படுத்தப்பட்டது என்று கூற முடியாது. ஏனென்றால் நிறைவான வேதம் வந்து விட்டது. இப்பொழுது தேவன் வேதத்தின் மூலம் நம்மோடு இடைப்படுகிறார். அதனால் தான் வேதம் சொல்லுகிறது:

நாம் அப்போஸ்தலர்கள் தீர்க்கதரிசிகள் என்பவர்களின் அஸ்தி பாரத்தின் மேல் கட்டப்பட்டிருக்கிறோம் அதற்கு நாமே மூலைக்கல்...

நாம் அப்போஸ்தலர்களின் உபதேசத்தின் மேல் கட்டப்பட்டிருக்கிறோம். மேற்கண்ட எல்லாவற்றிற்கும் சாட்சியாக புதிய ஏற்பாட்டில் உள்ள ஒரு வசனம் நம்மை உற்சாகப்படுத்துகிறது.

3. முதலாவது கர்த்தர் மூலமாய் அறிவிக்கப்பட்டு, பின்பு அவரிடத்தில் கேட்டவர்களாலே நமக்கு உறுதியாக்கப்பட்டதும்,
4. அடையாளங்களினாலும் அற்புதங்களினாலும், பலவிதமான பலத்தசெய்கைகளினாலும், தம்முடைய சித்தத்தின்படி பகிர்ந்து கொடுத்த பரிசுத்த ஆவியின் வரங்களினாலும், தேவன் தாமே சாட்சி கொடுத்ததுமாயிருக்கிற இவ்வளவு பெரிதான இரட்சிப்பைக் குறித்து நாம் கவலையற்றிருப்போமானால், தண்டனைக்கு எப்படித் தப்பித்துக் கொள்ளுவோம். (எபிரேயர் 2:3-4)

தேவன் எழுதிக் கொடுத்த இந்த வேத வார்த்தைகளை ஜாக்கிரதையாகவும், கவனமாகவும் பெரோயா பட்டணத்தாரைப் போன்று ஆராய்ந்து கற்றுக் கொள்வோம்.

கர்த்தர் அவருடைய வசனத்தின் மூலம் நம்மோடிருப்பாராக! ஆமென்.

வீட்டில் உங்களுக்கான சில பயிற்சிகள்...

மேற்கண்ட வேத விளக்க அடிப்படைச் சட்டத்தின் வாயிலாக கீழ்க்காணும் கேள்விகளுக்கு வேத வசன ஆதாரத்தோடு விடை காண முயலுங்கள்.

அதற்கு முன் ஒவ்வொரு முறையும் வேதம் வாசிக்கும் போது நீங்கள் கவனிக்க வேண்டியது.

1. எழுதப்பட்டது என்ன?
2. எழுதப்பட்டது யாரைப் பற்றி?
3. எழுதப்பட்டது யாருக்காக?
4. எழுதப்பட்டது எந்த வார்த்தைகளில்??
5. எழுதப்பட்டது எப்போது?
6. எழுதப்பட்டது எங்கே?
7. எழுதப்பட்டது எதற்காக?

8. எழுதப்பட்டது எச்சூழலில்?
9. எழுதப்பட்டதற்கு முன்னாலிருப்பது என்ன?
10. எழுதப்பட்டதற்குப் பின் வருவது என்ன?

குறைந்த பட்சம் இவற்றை மாத்திரம் கவனித்தால் போதும் வேதம் நன்றாய் விளங்கும்...

சில அடிப்படைக் கேள்விகள்

1. எதன் அடிப்படையில் நான் பலி, விருத்தசேதனம் செய்ய வேண்டுவதில்லை?
2. நான் அந்நிய தெய்வத்தின் பெயரை உச்சரிக்கக் கூடாது என்றால் அதன் அர்த்தம் என்ன?
3. பழைய ஏற்பாட்டில் சில சமயம் கண்ணுக்குக் கண் பல்லுக்குப் பல் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே. இது இப்போது சபைக்குப் பொருந்துமா? ஆதாரத்தோடு விடை காணவும்.
4. பொருத்தமான ஜெபம் சபைக்குப் பொருந்துமா?
5. உபவாசத்தைக் குறித்த அப்போஸ்தலர்களின் போதனை என்ன?
6. தசம பாகம் சபைக்கு உண்டா?
7. பண்டிகைகள் கொண்டாடலாமா? (பழைய ஏற்பாட்டு பண்டிகைகள் ஆனாலும் சரி, கிறிஸ்துமஸ் ஆனாலும் சரி)
8. கர்த்தருக்கு விரோதமாக பேசுபவர்களை சபித்து ஜெபிக்கலாமா?
9. முதற் பலன் காணிக்கை, அறுப்பின் காணிக்கை, இவற்றைக் குறித்த உங்கள் அபிப்பிராயம்.
10. உபத்திரவ காலத்தில் அந்தி கிறிஸ்துவுக்கும் எனக்கும் ஏதாவது சம்பந்தம் உண்டா?
11. உபத்திரவ காலத்தில் வாழும் மக்களுக்கான போதனைகளை வேதத்தில் எங்கு காணுவது? அது நமக்குப் பொருந்துமா?
12. தீட்டுள்ள ஜீவராசிகளை நாம் இப்போது புசிக்கலாமா?
13. வியாதிப்பட்டால் நாம் மருந்து மாத்திரைகள் சாப்பிடலாமா?
14. கருக் கலைப்பு செய்யலாமா?
15. விவாகரத்து செய்யலாமா?
16. விவாகரத்து செய்தவர்கள் இன்னொரு திருமணம் செய்யலாமா?
17. பெண்கள் சபையில் போதகர்களாக இருக்கலாமா?

18. கள்ள உபதேசிமார்களும் இயேசுவின் நாமத்தில் அற்புதங்கள் அடையாளங்கள் செய்கிறார்களே. எப்படி?
19. ஞானஸ்நானம் எடுத்தால் தான் இரட்சிப்பா?
20. இரட்சிக்கப்பட்டாலும் பரிசுத்த ஆவியானவர் இல்லாமல் இருக்க சாத்தியக் கூறுகள் உண்டா? வேத ஆதாரத்தோடு பதில் கூறுக.
21. ஒரு மனிதன் இரட்சிக்கப்பட்டு விட்டான் என்பதற்கு என்ன அத்தாட்சி?
22. பிசாசுகளுக்கு வல்லமை உண்டா?
23. மறுபடியும் பிறந்தவனிடத்தில் பிசாசு வாசம் செய்ய முடியுமா?
24. தேவனால் பிறந்தவன் பாவம் செய்யான் என்று வேதம் சொல்லுகிறது. விளக்கம் என்ன?
25. கிரியைகளினால் அல்ல, விசுவாசத்தினாலே நாம் நீதிமானாக்கப்பட்டோம் என்று சொல்லுகிற வசனத்திற்கும் விசுவாசத்தினாலே மாத்திரமல்ல கிரியைகளினாலும் நாம் நீதிமானாக்கப்பட்டோம் என்ற வசனத்தையும் எப்படி விளக்கப் போகிறீர்கள்? (எபே 2:8, யாக் 2:24)
26. பெண்கள் சபையில் முக்காடு போட வேண்டுமா? வேண்டாமா?
27. பெண்கள் அந்நிய பாஷை பேசலாமா? (1 கொரி 14:15)
28. அந்நிய பாஷை அவிசுவாசிகளுக்கு அடையாளமாயிருக்கிறது என்றால் என்ன அர்த்தம்?
29. விளக்கம் சொல்லுகிறவன் இல்லாவிட்டால் சபையில் அந்நிய பாஷை பேசக் கூடாது என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறதே. அர்த்தம் என்ன? (1 கொரி 14:28)
30. இக்காலத்தில் அப்போஸ்தல ஊழியம் உண்டா?

இன்னும் பல கேள்விகளை நீங்களே கேட்டு அவற்றை அப்போஸ்தலர்களின் உபதேசத்தின் வாயிலாகவே விடை காண முயலுங்களேன்! நீங்கள் காணும் விடையானது வேதத்தின் மற்றெந்த வசனத்திற்கும் விரோதமாகவோ முரண்பாடாகவோ இருக்கக் கூடாது என்பதையும் மனதில் கொள்ள வேண்டும். பரிசுத்த வேதாகமத்தை தேவன் ஹெபித்தபடியே படித்து, தியானித்து, வாழ்க்கையில் கடைப்பிடித்து கிறிஸ்துவில் பலப்படுங்கள். கர்த்தரின் கிருபையும், ஆவியானவர் தரும் ஞானமும் உங்களோடு இருப்பதாக!

